

„Antrasis Antspaudas“

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1963 m. kovo 19 d., Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).

1 Labas vakaras, draugai. Atsistokime visi trumpam maldai, jei galite.

Mūsų dangiškasis Tėve, mes vėl susirinkome šį vakarą šiame svarbiame susirinkime, Viešpaties tarnavime. Ir Tu esi pažadėjęs, kad kur tik mes susirinksime kartu, kur mūsų bus du ar trys, Tu būsi mūsų tarpe. Ir mes galime būti užtikrinti, kad Tu esi čia, nes mes susirinkome Jo Vardu.

Taigi, mes meldžiame, Tėve, kad... kad Tu ateitum šį vakarą ir nuplėstum mums šį Antrąjį Antspaudą. Ir kaip... pasakė poetas, kad jis norėtų pažiūrėti už laiko uždangos. Ir toks yra mūsų troškimas, Viešpatie, yra tiesiog... tiesiog pažiūrėti už ir pamatyti, kas yra priešakyje. Ir mes meldžiame, kad Avinėlis, kuris buvo nužudytas, dabar ateitų į mūsų tarpą ir nuplėštų Antspaudą ir... ir apreikštų jį mums, dalykus, kuriuos turime pamatyti.

4 Čia yra kai kurie, Viešpatie, kurie dar nėra įję į šį didį bendravimą Kristuje, mes meldžiame, kad šį vakarą jie padarytų tą amžiną sprendimą, būtų pripildyti Dievo Dvasia. Jei čia būtų sergančių, Tėve, mes meldžiame, kad Tu juos išgydytum. Čia yra sudėta daug skepetaičių ant kurių esu uždėjęs rankas, prisimindamas iš... iš Biblijos Šventą Paulių, kai jie paimdavo prie jo kūno pridėtas skepetaites ir užklotus. Netyros dvasios palikdavo žmones ir jie buvo išgydyti.

Mes matome artėjantį Viešpaties atėjimą. Mes žinome, kad laikas artėja. Šie dalykai vėl sugrįžo į Bažnyčią po tūkstančio devynių šimtų metų.

Taigi, mes meldžiame, Tėve, kad Tu suteiktum šiuos dalykus, kurių prašome. Sustiprink Savo tarną ir padėk Savo tarnams visur, Viešpatie ir ypatingai mums, kurie susirinkome čia šį vakarą, kad mes galėtume priimti Žodį. Mes prašome Jėzaus Vardu. Amen.

8 Iš tiesų yra gera vėl šį vakarą būti Viešpaties namuose. Ir aš žinau, kad tiek daug iš jūsų stovite, man... man gaila dėl to, bet praktiškai mes dėl to nieko negalime padaryti. Mes... mes turime... bažnyčią, padidinome ją tiek, kad dabar galime sutalpinti tris, keturis, tris šimtus ar keturis šimtus, bet tokiuose ypatinguose susirinkimuose kaip šie, joje susirenka šiek tiek didesnė minia.

9 Taigi, o, aš tiesiog nuostabiai leidžiu laiką melsdamasis ir nagrinėdamas šiuos... šiuos Antspaudus. Tikiuosi, kad jūs visi taip pat. Esu... esu užtikrintas, kad jūs taip pat. Jei tai jums reiškia tiek, kiek tai reiškia man, tuomet iš tiesų... jūs nuostabiai leidžiate laiką. Ir aš turiu...

Po tarnavimo noriu paskambinti savo draugei, nes šiandien yra jos gimtadienis. Šiandien jai sukako dvylika metų – Sarai, mano dukrai. O vėliau, poryt turėsiu dar kai kam paskambinti, nes bus Bekės gimtadienis.

11 O dabar, šį vakarą mes nagrinėjame Antrąjį Antspaudą. Ir... Pirmuose keturiuose Antspauduose turime keturis žirgų raitelius. Ir sakau jums, kad šiandien ir vėl kažkas atsitiko, ir aš... aš... Kažkas, ką aš... Aš nuėjau ir pasiėmiau senus užrašus, kuriuos turėjau ir apie kuriuos seniai kalbėjau. Ir tiesiog atsisėdau ten ir pagalvojau: „Na, aš... aš padariau geriausia, ką galėjau.“ Ir daug rašytojų ir dalykų... Ir aš pagalvojau: „Na, aš šiek tiek paskaitysiu ir peržvelgsiu, ir pažiūrėsiu į vieną ir kitą,“ – ir staiga pastebėjau kaip kažkas atsitiko, ir tai visiškai priešingai. Tai tiesiog ateina kitokiu būdu. Tuomet aš labai greitai pastvėriau pieštuką ir pradėjau rašyti taip greitai, kaip galėjau, kol Jis ten buvo.

12 O, kažkas tiesiog įvyko, maždaug prieš pusvalandį. Aš pasakojau broliui Vuđui, sugrįždamas atgal prieš kelias minutes, kažkas, kas tiesiog... O, žinote yra daug dalykų apie kuriuos jūs tiesiog negalite kalbėti, žinote, bet tiesiog neseniai kažkas įvyko, kas labai man padėjo.

Kažkur čia šiame pastate yra mano draugas. Žinoma, jūs visi esate mano draugai. Šis... šis brolis yra brolis Ly Veilas. Jis yra brangus brolis ir... ir tikras Rašto nagrinėtojas. Daktaras Veilas yra baptistas su Šventąja Dvasia ir jis yra... Aš nesakau to kaip pagyrimo. Aš tiesiog sakau taip, nes aš tuo tikiu. Manau, kad jis yra vienas iš labiausiai patyrusių nagrinėtojų iš man žinomų mūsų gretose. Ir jis tik ką man čia parašė trumpą raštelį ir aš... perdavė jį per Bilį. Ir Biliui vos pavyko jį perduoti man ir aš manau... Aš jo neperskaičiau... bet aš tik ką ketinau pasakyti tai, ką jis čia užrašė. Ir aš tik ką jį perskaičiau, broli Veilai, jei esi čia – aš skaičiau apie tai prieš maždaug šešis mėnesius.

14 „Nesu įsitikinęs, – pasakė jis, – broli Bilai, nesu įsitikinęs, bet aš manau, kad Polikarpas buvo Šv. Jono mokinys. (Tai tiesa, jis buvo.) Aš manau, kad Irenėjus buvo mokinys... Polikarpo. (Tai tiesa, būtent taip.) Irenėjus pasakė: 'Jėzus sugrįš... sugrįš, kai ateis paskutinis išrinktas Kristaus kūno narys.'“

Tai buvo Irenėjus maždaug po keturių šimtų metų... po Kristaus mirties. Jis pasakė: „Kai ateis šis paskutinis periodas...“ Taigi, tai buvo... iki Nikėjos tarybos. Jūs žmonės, kurie skaitote... nagrinėjate Raštą ir nagrinėjate... turiu omenyje nagrinėjate Biblijos istoriją – mes atrandame tai laikotarpyje iki Nikėjos tarybos. Ir aš manau, kad jūs... jūs tai surasite pirmoje ar antroje knygoje.

16 Taigi, jis tai matė prieš daug metų, nes pasakė, kad paskutinė vieta, paskutinis išrinktasis... tas išrinktasis... Žmonės galvoja, kad išrinkimas tai yra kažkas, kas buvo... kas atsirado čia pastaruoju metu. Tai bent, tai yra vienas iš seniausių turimų mokymų – išrinkimas ir pašaukimas. Ir todėl Irenėjus iš tiesų buvo tikras Rašto nagrinėtojas visada tikėjęs išrinkimu. Ir dėl to Irenėjus buvo vienas iš... iš bažnyčios periodų angelų, ką mes ir pamatėme nagrinėdami, mes tikime. Žinoma, dabar jie visi buvo paslaptys. Jie visi yra išgydyti būtent... paslėpti būtent čia šiuose Antspauduose (Suprantate?), ir jie turi būti

apreikšti paskutinią dieną. Kaip jie prasidėjo nuo Pauliaus ir... ir Irenėjaus, ir Martino, ir taip toliau, ir priėjo iki pat paskutinio periodo.

18 O dabar... Mes dabar pasitikime, kad Viešpats palaimins mus šį vakarą mūsų pastangose. Taigi, mes... Pirmasis Antspaudas – man tai tikrai patiko. Pirmasis Antspaudas suteikė man tokius palaiminimus... O dabar aš... aš nenoriu per ilgai jus užlaikyti, tačiau suprantate, aš... aš ir vėl išvyksiu po kelių vakarų, ir po to, kai šitai užbaigsime, ir mes turime šiek tiek pakentėti.

20 Aš vertinu... Aš matau ten stovintį brolių Džiunjorą Džeksoną ir aš... ir aš maniau, kad prieš kelias minutes pamačiau brolių Rudelą, kažkur čia. Ir kitus brolius iš mūsų seserinių bažnyčių, kurios atidėjo savo tarnavimus, ir kitus. Ir aš matau brolių Huperį, manau, stovintį ten šalia sienos, iš bažnyčios Utikoje. Ir mes tikrai vertiname jūsų visų pagalbą.

21 Taigi, praėjusį vakarą mes kaip visada mokėme... apie Antspaudus, mes... mokome apie tai tokiu pačiu būdu kaip ir apie bažnyčios periodus. Ir... Kai mes užbaigėme bažnyčios periodų mokymą, paskutinį kartą, kai aš nupiešiau juos čia prie... prie sakyklos ant lentos, kas iš jūsų prisimena, kas įvyko? Jis ten pat nužengė, priėjo ten prie sienos Šviesoje ir nupiešė tai Pats, štai ten ant sienos mūsų priešakyje. Viešpaties Angelas stovėjo štai čia prieš keletą šimtų žmonių. O dabar, Jis... Jis dabar taip pat daro kažką tikrai antgamtiško. Ir todėl mes tiesiog laukiame nuostabų dalykų. Mes nežinome... Ar norėtumėte tiesiog palaukti to... tas nuostabus laukimas, tiesiog net nežinai, kas toliau įvyks, žinote, tiesiog... tiesiog lauki.

23 Taigi, koks nuostabus mums yra Dievas. Ir kaip nuostabu... mes taip branginame Jį. Taigi, 1-a ir 2-a eilutė, aš perskaitysiu jas, kad turėtume pagrindą, po to paimsime 3-ią ir 4-ą eilutę Antrajam Antspaudui, ir po to 5-a ir 6-a eilutė yra Trečiasis Antspaudas. Ir 7-a ir 8-a yra – dvi eilutės kiekvienam žirgo raiteliui.

24 O dabar aš noriu, kad jūs sektumėte kaip šis veikėjas ant palšo žirgo, galbūt štai jis pasirodys, pakeliui vis keičiasi. Ir po to tas didis paskutinis Antspaudas bus atidengtas, jei Viešpats leis, kitą sekmadienio vakarą. Kai tai įvyko ten buvo tik... įvyko tik vienas dalykas – danguje pusvalandį buvo tylą. Dieve, padėk mums. Taigi, dabar perskaitysiu trečią eilutę.

Ir kai jis atvėrė antrąjį antspaudą, išgirdau antrąjį žvėrį sakant: „Ateik ir žiūrėk“.

Ir išėjo kitas žirgas... (4-a eilutė) ...raudonas, ir ant jo sėdinčiam buvo duota valdžia atimti iš žemės taiką, ir kad jie vienas kitą žudytų... kad jie vienas kitą žudytų; ir jam buvo duotas didelis kalavijas.

26 Taigi, tai yra paslaptinis dalykas kai... žvėris pasakė Jonui: „Ateik ir žiūrėk“. Ir jis nepamatė, kas tai buvo. Jis pamatė tik simbolį. O priežastis dėl kurios tas simbolis buvo... Jis pasakė: „Ateik, žiūrėk“. Tačiau jis pamatė simbolį, kurį jis turės perduoti kaip simbolį bažnyčiai tokiu būdu, kad jie jį stebėtų, kol tai pasieks paskutinį periodą ir tada Antspaudas bus atvertas. Taigi, ar dabar visi tai suprantate? Suprantate, Antspaudas bus atidengtas.

27 Ar jūs džiaugiatės dėl to, kad gyvenate šioje dienoje? Kad... Suprantate? Ne vien tik tai, draugai, niekada to nepamirškite. Praėjusio sekmadienio rytą viskas buvo pagrįsta ant paprastumo pagrindo (Suprantate?), paprasta, nuolanku. Tai įvyksta tokiu būdu, kad žmonės eidami tiesiog praeina pro šalį ir net nenutuokia, kad tai įvyko. Ir nepamirškite, mes bet kuriuo metu laukiame Viešpaties atėjimo. Ir, kai mes...

Aš pasakiau teiginį, kad su paėmimu, turbūt, bus lygiai taip pat. Jis bus įvykęs, pasibaigęs ir niekas apie tai nieko nesužinos, ir ateis štai tokiu būdu. Suprantate? Ir įprastai... Tiesiog patyrimėkite Bibliją ir pažiūrėkite koku būdu tai įvyksta (Suprantate?), netgi toks didis dalykas kaip Viešpaties Jėzaus atėjimas. Niekas apie jį nieko nežinojo. Jie galvojo: „Tas, keistuolis, kažkoks...“ Bažnyčios sakė: „Jis yra tik fanatikas. Mes... Jis tikrai yra išprotėjęs.“ Pasakė: „Jis yra pamišėlis. Mes žinome, tu esi pamišęs.“ „Pamišęs“ reiškia „išprotėjęs“. „Mes žinome, kad turi velnią ir jis veda tave iš proto. Ir tu bandai mus mokyti, kai esi gimęs nesantuokiniu būdu. Na, tu gimei per sangulivimą, bandai mokyti tokius vyrus kaip mes, kunigus ir taip toliau, šventykloje.“ Na, tai bent, jiems tai buvo įžeidimas.

30 Kai atėjo Jonas – apie jį buvo kalbėta ištisais amžiais nuo Izaijo iki Malachijo – tūkstantį du šimtus ar septynis šimtus dvylika metų jį matė ateinantys pranašai. Visi laukė jo atėjimo, laukė jo bet kuriuo metu. Tačiau jis atėjo tokiu būdu, jis pamokslavo ir užbaigė savo tarnavimą, ir nuėjo į šlovę, ir net apaštalai to neatpažino. Nes jie uždavė Jam klausimą. Jie pasakė: „Taigi, žmogaus Sūnus eina į Jeruzalę, įvyks visi tie dalykai, kad būtų paaukotas“, – ir pasakė, – „kodėl Raštas sako, kad pirmiau turįs ateiti Elijas?“ Jėzus pasakė: „Jis jau atėjo, jūs to nežinojote. Ir jis padarė būtent tai, ką Raštas sakė, kad jis padarys ir jie su juo pasielgė būtent taip, kaip buvo išvardinta.“ Suprantate, suprantate? O jie negalėjo to suprasti. Jis pasakė: „Tai buvo Jonas.“

33 Ir tuomet: „O-o“. Suprantate, jie... jie prabudo šiuo atžvilgiu. Jie... Ir kai... Net pačioje pabaigoje, po visų dalykų, kuriuos Jis... Jis padarė ir po ženklų, kuriuos Jis jiems parodė, ir net paklausė jų sakydamas: „Kuris iš jūsų galite apkaltinti Mane nuodėme (netikėjimu)? Jei aš nepadariau būtent to, ką Raštas pasakė, kas Mano pareigose bus padaryta, kai Aš ateisiu į žemę, tuomet parodykite Man kur aš nusidėjau. (Suprantate?), Tuomet Aš... Aš parodysiu jums, kuo jūs turėtumėte būti ir pažiūrėkime ar jūs patikėsite ar ne.“ Suprantate? Jis būtų sugrįžęs ir pasakęs: „Jūs turėjote patikėti Manimi, kai Aš atėjau.“ Jie to nepadarė. Suprantate? Todėl jie suprato, kad jiems buvo geriau Jam dėl to neprikaišioti. Bet Jis pasakė: „Kuris iš jūsų galite apkaltinti Mane netikėjimu? (Suprantate?), Ar Aš nepadariau būtent to?“

34 Ir net apaštalai eidami toliau suklupo. (Mes žinome, kas toliau yra Raštuose.) Tada galiausiai, pagaliau jie pasakė: „Dabar mes tikime. Mes tikime, kad jokiam žmogui nereikia Tau sakyti, nes Tu žinai visus dalykus.“

Ir aš norėčiau būti galėjęs pamatyti Jo veidą. Jis turbūt turėjo į juos pažiūrėti ir pasakyti: „Na, ar jūs dabar tikite?“ Pagaliau jiems tai tapo aišku. Na, galbūt taip turėjo būti, turbūt iki to laiko. Suprantate? Ir Dievas sutvarko viską teisingai, žinote. Dėl to aš Jį myliu.

36 Tačiau dabar, mes galvojame apie mūsų periodą. Jeigu aš ir toliau apie tai kalbėsiu, mes iš viso neprieisime prie šių Antspaudų. Ir... Taigi, nepamirškite, aš... aš gaunu daug prašymų pasimelsti už ligonius, ir aš meldžiuosi už... nuolatos už kiekvieną jūsų prašymą, kurį gaunu ir už skepetaites ir panašiai. Ir jeigu mes galėsime užbaigti šiuos Antspaudus iki paskutinio Antspaudo sekmadienio rytą, mes... jei tai bus Viešpaties valia mes norime atlikti čia gerą, senovišką, išgydymo tarnavimą, žinote, kuriam skirtume visą rytą maldai už ligonius. Ir aš... aš esu tikrai įsitikinęs, kad tai bus keistas išgydymo susirinkimas. Taip, aš tiesiog taip jaučiu. Ir todėl... Ne keistas, bet kai kuriems jis gali pasirodyti šiek tiek keistas. Suprantate, kas...

38 Taigi, kokia didi yra Dievo malonė apreiškianti mums šią dieną Jo paslaptis. Taigi, mes visi patikėsime, kad gyvename paskutinėje dienoje. Mes tuo tikime. Ir nepamirškite, paslaptys turėjo būti apreiškta paskutiniąją dieną. O kaip Jis apreiškia Savo Žodį, Savo paslaptį, Bibliją? Ar norite perskaityti vietą, kur Jis taip sako? Tiesiog atsiverskime ir pažiūrėkime kaip Jis apreiškia Savo paslaptis.

Taigi, noriu, kad perskaitytumėte iš Amoso. Atsiverskite Amoso Knygą ir aš noriu, kad perskaitytumėte iš 3-io Amoso skyriaus 7-ą eilutę. Gerai. Aš taip pat perskaitysiu 6-ą eilutę.

Argi trimitui... mieste pučiant tauta neišsigąsta? ar yra nelaimė mieste, VIEŠPAČIUI to nepadarus?

Tikrai Viešpats... nieko nedaro, neatskleidęs savo paslapties savo tarnams pranašams.

40 Taigi, mes esame paskutiniuosiose dienose... mums yra išpranašautas iškiliantis pranašas. Taigi, mes žinome, kad esame turėję visokius... Taigi, po to kai šį vakarą apsidairiau, supratau, kad turėsiu kalbėti čia sėdintiems žinovams ir aš... aš noriu, kad jūs mane suprastumėte. Ir jūs žinote, kad šios garsajuostės plinta po visą pasaulį (Suprantate?), beveik po visą pasaulį. Ir aš norėčiau, kad jūs jokių būdu nepagalvotumėte, kad aš bandau įbrukti kažkokį Elijo dangalo arba apdaro kultą ir, o, mes turime tiek daug štai tokių dalykų. Tačiau žinokite, kad visi tie dalykai tik iš anksto byloja apie tikrą dalyką, kuris turės ateiti, kad atskirtų žmones.

42 Ar žinote, kad mes turėjome melagingus... melagingus iškilusius lyderius, melagingus mesijus prieš ateinant Kristui? Nejaugi... ar.. ar tos dienos mokytojas, tas didis mokytojas Gamalielis, kai iškilo klausimas apie tų žmonių sumušimą ir taip toliau... jis pasakė: „Palikite juos ramybėje. Jei tai iš Dievo, na, jūs būsite rasti kovojantys prieš Dievą, bet jei tai nėra iš Dievo...“ Pasakė: „Ar neseniai neiškilo žmogus ir nenusivedė keturių šimtų į dykumą ir taip toliau? Mes turime tokius dalykus.“ Kas tai buvo? Visa tai iš anksto bylojo apie tikrą ateinantį dalyką.

43 Taigi, suprantate, šėtonas juos iškelia. Stebėkite šio veikėjo, apie kurį dabar kalbame, sumanumą, šėtono – kaip mes jį būtent čia atskleidžiame, tiesiog visiškai nuriangiame per Rašto vietas ir leidžiame jums pamatyti, kas jis yra. Štai kas... kas turėtų būti padaryta, ir nepamirškite, jis nebandė apsimesti komunistu, šėtonas nebandė. Jis yra antikristas: „Taip panašu“, – pasakė Jėzus, – „kad suvedžiotų net išrinktuosius.“ O jie yra tie, kurie yra paslėpti šiuose Antspauduose, kurių vardai yra Knygoje nuo pasaulio sutvėrimo.

45 Jis yra sumanus veikėjas ir kai jis pamato kaip prasideda šis dalykas, prasideda, tuomet jis stengiasi neigiamai paveikti visus, kuriuos gali, kad pakenktų prieš tam čia pasirodant. Ar žinote, kad paskutinią dieną iškils melagingi Kristūs? Jie turėtų pasirodyti iš karto po šito... po šios didingos žinios, kurią paskelbs šis brolis, kuris faktiškai ateis, bus pateptas Elijo dvasioje, iš karto. Ir jie supainios jį. Kai kurie iš jų pagalvos, kad jis yra Mesijas. Bet jis griežtai pasakys: „Ne“, – nes jis turės ateiti kaip Jonas. Jono Krikštytojo metu, kai jis išėjo ten pamokslauti, jie pasakė jam: „Ar tu nesi Mesijas? Ar tu nesi Jis?“

Jis pasakė: „Aš nesu. Esu nevertas atrišti Jo apavo. Bet aš... aš krikštiju jus vandeniui, tačiau Jis krikštys Šventąją Dvasią.“ Ir Jonas buvo toks užtikrintas, kad Jis buvo žemėje, jis pasakė: „Jis dabar yra kažkur jūsų tarpe.“ Tačiau Jis nepažino Jo, kol nepamatė to ženklų, kuris nužengė ant Jo. Tuomet, kai jis pamatė tą nužengiančią Šviesą, išsiskleidusią kaip balandis ir švietusią virš Jo – jis pasakė: „Štai Jis. Tai Jis.“ Tačiau Jonas buvo vienintelis, kuris Tai pamatė, žinote. Jonas buvo vienintelis girdėjęs tą Balsą. Ten buvę likusieji – nei vienas To negirdėjo.

50 Bet kai ateis tikras, ištikimas tarnas... tuo metu bus tiek pamėgdžiojimo, kuris sutrikdys žmonių protus. Tai daro šėtonas. Ir tie, kurie negali atskirti teisingo nuo klaidingo – jie tiesiog už to užkliūna, tačiau su išrinktaisiais taip neatsitiks. Biblijoje pasakyta, kad jis nesugebės suvedžioti išrinktųjų.

O dabar, visai prieš pat Kristaus atėjimą, Biblijoje pasakyta, kad iškils melagingi kristūs ir tvirtins esą Kristumi, ir pasakys: „Štai“, – žmonės pasakys: „Jis dykumoje.“ Netikėkite tuo. „Štai, Jis yra slaptame kambaryje.“ Netikėkite tuo. „Nes kaip saulė šviečia nuo rytų iki vakarų, toks bus ir žmogaus Sūnaus atėjimas.“ Suprantate? Taip, Jis... Jis... Jis pasirodys ir tai visuotinis dalykas. Ir taigi, tai bus...

51 Taigi, žinoma, kai jie sužinos, kad kažkas įvyko (Suprantate?), tada jie... Taigi, nepamirškite, tai įvyks iš karto po Bažnyčios sugrįžimo namo (po paėmimo). Taigi, visada bus melagingi pamėgdžiojimai ir mes jokių būdu nenorime būti su tuo susiję. Ne, pone. Ir aš tikiu, kad kai tas žmogus ateis, tas, kurio atėjimas yra išpranašautas (aš parodau jums tai tik iš Rašto), kad tas žmogus turės būti pranašas. Jis tikrai bus. Ir Dievo apreiškimas, nes Dievas... Viešpaties Žodis ateina Jo pranašui. Tai yra visiškai teisinga, tai... Ir Dievas negali pasikeisti. Suprantate? Jeigu Jis turėtų geresnę sistemą – Jis... Jis būtų ją panaudojęs, tačiau... Jis... Jis turi... Jis pasirinko geriausią sistemą pačioje pradžioje.

54 Tiesiog kaip... Jis būtų galėjęs pasirinkti saulę Evangelijos pamokslavimui. Jis būtų galėjęs patalpinti... pasirinkti mėnulį. Jis galėjo pasirinkti vėją, bet Jis pasirinko žmogų. Ir Jis niekada nepasirinko grupių. Individus. Suprantate... Ir niekada dviejų pagrindinių pranašų žemėje vienu metu.

Suprantate, kiekvienas žmogus yra kitoks. Jis turi skirtingą charakterį. Jei Dievas gali išlaikyti vieną žmogų (Tik tiek jam reikia.) būtent Savo rankoje, Jis gali padaryti tai, ką nori. Jam tiesiog yra reikalingas vienas.

Nojaus dienomis, Elijo dienomis, Mozės dienomis... Daugelis iškilo Mozės laikais. Jūs žinote kaip jie pasielgė ir norėjo pasakyti: „Na, tu nesi vienintelis šventas grupėje“, – ir... ir Datanas ir.. ir Korachas... Ir Dievas pasakė: „Tiesiog atsiskirkite. Aš tiesiog atversiu žemę ir prarysiu juos.“ Suprantate? Ir... ir todėl... Ir tada žmonės pradėjo reikšti nepasitenkinimą. Jis pasakė: „Aš... Aš tiesiog juos visus pašalinsiu.“

Ir tada Mozė užėmė Kristaus vietą ir metėsi į spragą ir pasakė: „Nedaryk to, Viešpatie.“ Suprantate? Ir žinoma, Jis... Po to kai Jis paskyrė Mozę tai padaryti... Jis neatėjo pas Mozę dėl to, kad jis pasielgė kaip Kristus tuo metu. Tai buvo Kristus Mozėje. Be abejonės.

60 Taigi, šiandien mes esame tokie laimingi, kad Dievas mums Save apreiškia. Ir aš tikiu, kad didingoji diena dar tik pradėjo aušti, aušta, šviesos pradėjo žibėti, rojaus paukščiai pradėjo giedoti šventųjų širdyje, jie žino, kad... kad jau nedaug teliko. Kažkas turės įvykti. Tiesiog turi įvykti.

Todėl jeigu jis nieko nepadarys... Taigi, visas Raštas yra įkvėptas. Raštai privalo būti visiškai Tiesa, kitaip negali būti. Štai kuo aš skiriuosi nuo mūsų draugų – katalikų bažnyčios. Aš tikiu, kad jie [raštai – Red.] nebuvo parašyti tiesiog paprastų žmonių. Aš tikiu, kad jie buvo įkvėpti Šventosios Dvasios. Ir visos tos smulkmenos, kurios buvo pridėtos, bandė pridėti prie Rašto... ar pastebėjote, kad galiausiai jie visi buvo išstumti lauk. Ir šios tikros, teisingos Rašto vietos tiksliai atitinka viena kitą taip, kad net... jose visiškai nėra jokių prieštaravimų.

62 Parodykite man vieną literatūrinį kūrinį, kuriame būtų parašyta nors viena sau neprieštaraujanti eilutė, ar parašyta viena ar dvi. O Biblija niekur Sau neprieštarauja. Esu girdėjęs taip sakančius senuosius kritikus, bet aš jau seniai vienam tokiam pasakiau, kad parodytų man tokią vietą. Jos ten nėra. Taip yra tik dėl to, kad žmogaus protas yra painiavoje. Dievas nėra painiavoje. Jis žinojo ką darė. Jis žino...

Ir pažvelkite, jei Dievas teis pasaulį pagal bažnyčią (kaip katalikų bažnyčia sako, kad bus), gerai, tuomet pagal kurią bažnyčią? Tik pažiūrėkite į mūsų bažnyčias. Turime virš devynių šimtų skirtingų organizacijų ir bažnyčių. Taigi, kaip... Vienas moko vienu būdu, o kitas kitu būdu. Kokia painiava. Kiekvienas tiesiog daro tai, ką pats nori – tu juk vistiek ten pateksi. Dievas turi turėti tam tikrą standartą, kuris yra Jo Žodis.

64 Kalbėjau... Nesuverčiu to dabar ant katalikų, nes protestantai yra tiek pat kalti. Tačiau aš kalbėjau su kunigu, jis pasakė: „Pone Branhamai“, – jis pasakė, – „Dievas yra Savo bažnyčioje.“

Aš pasakiau: „Pone, Dievas yra Savo Žodyje ir Jis yra Žodis.“ Taip, pone.

Jis pasakė: „Na, Jis yra... Bažnyčia yra neklystanti“

Aš pasakiau: „Jis taip nepasakė, bet Jis pasakė, kad Žodis yra neklystantis.“

Jis pasakė: „Na, mes anksčiau mokėmė apie krikštą tokiu būdu ir panašiai.“

Aš pasakiau: „Kada?“

Pasakė: „Ankstyvomis dienomis.“

Aš pasakiau: „Jūs manote, kad tai buvo katalikų bažnyčia?“

Jis pasakė: „Taip.“

Aš pasakiau: „Tuomet aš esu katalikas, senamadiškas katalikas. Aš tikiu senamadišku būdu. Jūs žmonės šiandien visa tai supainiojote. To, ko jūs mokote beveik visai nėra Rašte: užtarimo per moteris ir negyvus žmones, ir visų tų kitų dalykų, ir, o, tai bent, mėsos nevalgymo ir visko, ko net nežinau.“ Suprantate? Aš pasakiau: „Suraskite man tai Rašte.“ Jis pasakė: „Nereikia, kad tai ten būtų. Kol taip sako bažnyčia – viskas tvarkoje. Nėra jokio skirtumo, kas ten sakoma, svarbu bažnyčia.“

Aš pasakiau: „Biblijoje pasakyta, kad kas tik pridės vieną žodį ar atims vieną, jo dalis bus atimta iš Gyvenimo Knygos.“ Taigi, tai yra Žodis. Aš tikiu Žodžiu.

71 Taigi, ir jei Amosas sako ir kitos tai atitinkančios Rašto vietos, kad jei... Ir nepamirškite, mes aptarsime šios temos tik pačias svarbiausias vietas. Tiesiog... Tai bent, jei... kai aš ateinu į tą kambarį ten ir... ir ateina tas patepimas, jei aš galėčiau užsirašyti tai, ką Jis... viską, kas įvyksta, apie vieną iš Antspaudų turėčiau čia pamokslauti tris mėnesius. Todėl, aš tik paliečiu tam tikras vietas ir išsakau tai taip, kaip tai yra, kad tai neprislėgtų žmonių, kad tai nesužeistų jų. Bet tiesiog tikint, kad tai bus tinkamu laiku. Jūs žinote, ką turiu omenyje.

73 Taigi, dabar sekite tai. „Jei Dievas nieko nedaro,“ – sako Amosas, – „neatskleidęs Savo paslapties Savo tarnams pranašams.“ Ir tada mes pamatome, ką Jis daro, privalo būti taip, kad tai, ką Jis ketina padaryti – Jis dabar tai apreiškia. Dievas ketina pasirodyti veiksmo scenoje teisme. Aš tikiu. Jis ketina kažką padaryti. Ir dar vienas tai liudijintis dalykas: mes iš tiesų esame paskutiniojoje dienoje. Mes esame periodo pabaigoje, Laodikėjos Bažnyčios Periodo. Taigi, kadangi šie dalykai turėjo būti apreiškėti tik paskutiniąją dieną.

74 Taigi, tiesiog pagalvokite dabar apie tai. Tiesiog... tiesiog įsigilinkime į tai, kuo tikime, kad Šventoji Dvasia nori mums pranešti. Taigi, nepamirškite, niekas negali būti apreiškta, Dievas nieko nedarys, kol pirma Jis neatidengs to Savo tarnams pranašams. Ir prieš Jam kažką padarant, Jis apreiškia tai, o kai Jis apreiškia tai, nepamirškite štai ko: kažkas artėja. Suprantate? Tai yra apreiškiamas.

76 Ir šie dalykai apie kuriuos mes kalbame, turėjo būti apreiškėti paskutiniąją dieną, prieš pat paskutinį trimetį, paskutinio bažnyčios periodo žinios pabaigoje. Teisingai. Jei norite dabar tai perskaityti, galite atsiversti... Jūs... Aš rėmiausi paminėdamas jums praėjusį vakarą du ar tris kartus Apreiškimo 10:1-7 (Suprantate?): „Bet septintojo angelo žinios skambėjimo dienomis, Dievo paslaptis bus apreiškta ir užbaigta.“ Ir lieka tik vienas dalykas, kai ši Septyniais Antspaudais užantspauduota knyga yra atveriamas – tuomet visa Dievo paslaptis... na... mes spėliojome visus metus ir pagal Raštą tada nebuvo įmanoma to suprasti iki šios dienos, nes tai buvo paslėpta. Mes matėme simbolį, koks buvo to simbolis, bet jis negalėjo būti teisingai apreiškta iki paskutiniosios dienos. Suprantate? Taigi, tuomet mes privalome joje būti paskutiniu laiku.

78 Taigi, nepamirškite, ne... taigi nepamirškite, kad Jis nieko nedaro, kol Jis to neapreiškia. Ir taip pat nepamirškite, kad Jis padaro tai tokiu paprastu būdu, kad išmintingi ir protingi to nepastebi. Taigi, jei norite tai pasižymėti, tai Mato 11:25, 26. Ir... Nepamirškite, Jis nieko nedaro, kol Jis to neapreiškia. O Jis apreiškia tai tokiu būdu, kad protingi, išsilavinę žmonės to nepastebi. Nepamirškite, tai buvo išmintis, kurios pasaulis

troško vietoj Žodžio, kai pirmoji nuodėmė padarė tai, ką padarė. Nepamirškite to dabar. O, kokie mes turėtume būti dėkingi galvodami, kad... Taigi, tik pažvelkite į dalykus, kurie įvyko. Pažvelkite į dalykus, kuriuos Jis mums pasakė. Pažvelkite čia į šią maldyklą, jus žmones, su kuriais mes čia buvome užauginti.

79 Taigi, aš noriu paprašyti dėl garsajuosčių... Na gerai, darykite įrašą. Bet pažvelkite, aš pasakysiu tai tik maldyklos žmonėms, jums, kurie čia buvote: aš reikalauju iš bet kurio iš jūsų Viešpaties Jėzaus Vardu – kad jūs nurodytumėte nors vieną neišsipildžiusį dalyką iš šimtų dalykų, apie kuriuos buvo pasakyta prieš jiems išsipildant. Priminkite man nors vieną kartą ant pakynos, štai ten, kur tai bebuvo, kai Jis pasakė kažką, kas tobulai neišsipildė tokiu būdu. Kaip... Ar žmogaus protas galėtų toks būti? Tikrai negalėtų.

80 Kai Jis pasirodė ten upėje prieš trisdešimt tris metus, šį ateinantį birželį, Šviesos pavidale, jūs senbuviai prisimenate, kad aš jums pasakojau apie tą balsą ir Šviesą man dar būnant mažu berniuku. O žmonės pagalvojo, kad man buvo ne visi namie. Žinoma, turbūt aš būčiau pagalvojęs taip pat, jei man kas būtų taip pasakęs. Tačiau dabar, jums dabar nereikia tuo abejoti, ir bažnyčia neabejojo nuo 1933m.

Tą dieną upėje, kurioje aš krikštyjau šimtus žmonių, prisimenu tą Mėjerių berniuką man pasakiusį, pasakė: „Ar tu ketini išmaudyti tuos žmones, Bili?“ Jaunasis Džimas Mėjeris buvo ten, manau, kad dabar jo nebėra gyvųjų tarpe. Manau, kad jį ten nužudė, kažkokia moteris nušovė jį. Bet jis... jis paklausė manęs: „Ar ketini išmaudyti tuos žmones?“ Aš pasakiau: „Ne, pone, aš ketinu pakrikštyti juos mūsų Viešpaties Jėzaus Vardu.“

83 Ir ten buvo moterisėjusi su ta grupe. Ji pasakė kitai moteriai, ji pasakė, pasakė repliką, kažką apie tai. Ji pasakė: „Na, aš nieko prieš būti išmaudyta,“ – pasakė, – „su tuo viskas gerai, man nesvarbu...“ Aš pasakiau: „Sugrįžk ir atgailauk. Tu esi netinkama būti pakrikštyta Jėzaus Kristaus Vardu.“

Tai nėra kažkas, su kuo galėtum žaisti. Tai yra Kristaus Evangelija, apreikšta per įgaliojimą, Žodį. Tiesiog dabar... Jūs pasakysite: „Nesąmonė,“ – ir, – „Kvailystė,“ – jūs galėjote tai priskirti kažkam kitam. Bet nepamirškite, Žodyje yra pažadėta, kad tai įvyks, ir būtent tiksliai, kas tai bus, ir štai tai yra čia. Suprantate?

86 Tuomet tą dieną būnant ten, kai jie stovėjo prie upės ir Viešpaties Angelas, apie kurį jums pasakojau, kad Jis atrodė kaip... kaip žvaigždė ar kaip kažkas tolumoje, bet po to Jis priartėjo, ir aš pasakojau jums kaip atrodė ta gintarinė Šviesa, ir štai ten Tai nužengė ant upės, kurioje aš krikštyjau, kai ten buvę verslininkai iš miesto pasakė: „Ką tai reiškia?“ Aš pasakiau: „Tai nebuvo skirta man, tai buvo skirta jums. Aš tikiu. Tai buvo skirta jums, Dievas tai padarė, kad leistų jums žinoti, jog aš sakau jums Tiesą.“ Buvau tik vaikas, kaip berniukas, ir apie 21 metų amžiaus, jie... jie nebūtų tuo patikėję (Suprantate?), nes vaikui tai būtų per daug.

89 Ir tuomet aš susimasčiau. Čia yra brolis Robersonas, vienas iš mūsų turto globėjų, mačiau jį čia prieš kelias minutes, kažkurią dieną jis pasakojo man apie pabuvojimą Hjjustone, kai buvo padaryta nuotrauka, kurią jūs matote. Ir aš dalyvavau toje diskusijoje.

Kažkurį vakarą buvau pradėjęs kažką apie tai kalbėti. Brolis Rojus buvo vienintelis... su dar vienu vyru, buvo vienintelis žmogus toje grupėje turėjęs magnetofoną įrašymui. Tai buvo vienas iš tų senamadiškų vielinių magnetofonų (Aš dabar matau brolių Robersoną ir jo žmoną) todėl... ir... ir ši ponija Roberson buvo susirgusi.

Brolis Rojus buvo veteranas, jam nuplėšė kojas ir jie paguldė jį kaip jau negyvą. Jis buvo karininkas armijoje. Vokiečių 88 kalibro sprogmuo susprogdino tanką, kuriame jis buvo ir iš karto užmušė vyrus, ir suplėšė jį į skutelius. Jie paguldė jį ilgesniam laikui kaip jau negyvą, ir jie pasakė, kad jis niekada negalės vaikščioti, nes abi kojos buvo stipriai sužalotos, jose esančios nervinės jungtys ir panašiai. Tai bent, dabar žingsniuodamas jis gali beveik mane pralenkti.

Bet, kas tai buvo? Ten buvo kažkas, ką jis pamatė ir jis nuvyko į Hjustoną. Ir jis pasakojo man apie savo žmoną. Jis turi... jis turi įrašą vielinėje ritėje, jis ketina jį perrašyti į garsajuostę. Ir kai čia pasibaigs susirinkimai, na, jis visiems jums leis pasiklaudyti įrašo, aš taip viliuosiu. Ir senoje vielinėje... garsajuostėje, jis turi mano tarnavimų, buvusių Hjustone, įrašus. Ir tuomet jo žmona... jis pasakė, kad jis atsivežė ją ten ir jis neatkreipė į tai dėmesio iki kažkurios dienos. Ji buvo, o, ji buvo tokia liūdna, ji sirgo ir ji norėjo patekti į maldos eilę. Jie dar manęs nepažinojo, o aš niekada gyvenime nebuvau jų matęs. Taigi tą dieną ji sėdėjo prie lango, žiūrėjo pro jį taip nuobodžiai, žinote, ir nusiminusi, ir svajodama, kad gaus maldos kortelę, kad galėtų patekti į maldos eilę. Ir taip atsitiko, kad tą vakarą ji pateko į eilę, ar kitą vakarą ar panašiai. Aš manau, kad tą patį vakarą.

Ir ji atsistojo į eilę ir kai ji užlipo ant pakylės Šventoji Dvasia jai pasakė, tarė: „Taigi, esi ne iš šios vietos. Tu esi iš miesto vadinamu Naujasis Albanis.“ Ir pasakė: „Šiandien tu sėdėjai prie lango žiūrėdama pro jį ir buvai susirūpinusi kaip gauti maldos kortelę.“ Ir tai yra garsajuostėje, prieš daug metų.

94 Ir... taigi... susirinkimo pradžioje, kai ten buvo Šventoji Dvasia... Tai buvo pirmasis susirinkimas. Buvo susirinkę tik apie trys tūkstančiai žmonių, po to susirinko iki aštuonių tūkstančių, po to iki apie trisdešimties tūkstančių.

Todėl tuomet... Kai aš kalbėjau viename iš pačių pirmų susirinkimų, aš pasakiau: „Aš nežinau, kodėl aš apie tai dabar kalbu (Taigi, tai yra garsajuostėje.), bet tai yra... mes esame... Tai bus vienas ryškiausių įvykių mano gyvenime. Šio susirinkimo metu įvyks kažkas, kas bus didingiau už viską, ką bet kuris žmogus yra matęs.“ Ir tuomet vos po aštuonių ar devynių, dešimties vakarų po to, kai Viešpaties Angelas pasirodė prieš maždaug trisdešimt tūkstančių žmonių, ir nužengė, ir buvo padaryta nuotrauka. Ji yra štai ten, jos autorinės teisės buvo suteiktos Vašingtone, Kolumbijos apygardoje, kaip vienintelė antgamtinė Būtybė pirma kartą nufotografuota pasaulyje.

96 Po to aš kalbėjau apie, žinote, kartais pasakydavau tai atskyrimu, pasakydavau: „Žmogų dengia mirties šešėlis. Yra matomas tamsus šešėlio gaubtuvas. Jie greitai turės numirti.“

Ir tuomet būnant „Yst Pains“ ar „Savern Pains“, manau, kad ten, būtent kai aš ten buvau paskutiniame susirinkime ten sėdėjo paprasta ponija ir kažkas jai pasakė: „Greitai padaryk tą

nuotrauką,“ – kai aš kalbėjau su ta ponija, ir štai tai [šešėlio gaubtuvas dengęs moterį – Vert.] buvo ten. Manau, kad nuotrauka bus pakabinta ant skelbimų lentos, jau buvo pakabinta kurį laiką. Štai tas tamsus gaubtuvas pakibęs būtent virš tos ponios.

Ji padarė nuotrauką vos tik šventoji Dvasia apie tai pranešė. Ir tai pradingo. Pasakė: „Tu būsi išgydyta. Viešpats išgydė tave. Vėžio nebėra.“ Tai įvyko štai ten ir ji buvo išgydyta. Suprantate? Štai taip. Suprantate, tai tiesiog parodo, kad Dievas žino, koks dabar yra dienos metas. Mes nežinome. Mes tiesiog turime Jam paklusti.

Taigi, mes galėtume tiesiog toliau kalbėti, bet geriau dabar sutelkime dėmesį į štai ką... tiesiog minutėlei ir prisilieskime prie šios išorinės Antspaudo dalies, kad mes galėtume jį su tuo susieti. Taigi, tiesiog trumpai apžvelkime kitą... Pirmąjį Antspaudą.

101 Pirmojo Antspaudo nuplėšime mes pastebime, kad šėtonas turėjo... ypatingai religingą žmogų. Ar pastebėjote tą baltojo žirgo raitelį, kurį jie... buvo manoma, kad tai buvo... pasirodžiusi ankstyvoji bažnyčia. Tačiau, o, tai bent, taip buvo mokama ištisus metus, bet taip negalėjo būti. Tiesiog stebėkite likusiuosius, kai mes visus juos susiesime, tada pažiūrėkite, kas tai yra. Suprantate? Taigi... Ir aš dar nežinau, kas yra likusieji, tačiau aš žinau, kad čia tai turės atsidengti tobulai, nes tai yra Tiesa. Tai yra Tiesa. Tai buvo Romos bažnyčios hierarchija. Būtent.

102 Tie žmonės, kurie galvoja, kad žydai yra antikristas – jie tikrai yra milijonų mylių atstumu nukrypę nuo ribos. Niekada nelaikykite žydų antikristu. Jų akys buvo sąmoningai apakintos tam, kad mes galėtume turėti kelią įeiti, suteikė mums atgailos laiką. Bet antikristas yra pagonis. Tikrai yra tiesos pamėgdžiotojas: „Anti“, „prieš“.

Taigi, šis didis supermenas... O, koks jis tapo didis žmogus ir... ir po to galiausiai buvo pasodintas į sostą. Po pasodinimo sosto jis buvo karūnuotas. O dabar... jis... Po to jis buvo garbinamas vietoj Dievo. Taigi, pažvelkite, prieš tam apskritai prasidedant... Noriu jūsų kai ko paklausti: Kas jis buvo? Kas tai buvo apie kurį Paulius pasakė Antrame Tesalonikiečiams 2:3, pasakė, kad ateis tas žmogus. Kodėl tas žmogus galėjo peržvelgti visą amžių ir tai pamatyti? Jis buvo Dievo pranašas. Neabejotinai.

105 Jis pasakė, kad Dvasia aiškiai sako, kad paskutiniais laikais kai kurie atsitrauks nuo tikėjimo, sutelkdami dėmesį į suviliojančias (Jūs žinote, ką reiškia „suvilioti“), suviliojanti dvasia bažnyčioje? Tai yra dvasininkija, suviliojanti dvasininkijos dvasia, velnių darbai, veidmainystės bažnyčioje, apsvaigę, pasipūtę (Išmintis. Suprantate? protingi, sumanūs), turinys dievotumo pavidalą (tiesiog vaikštinėja sakydami: „Na, mes esame krikščionys, mums dera eiti į bažnyčią.“), turintys dievotumo pavidalą, bet išsižadėję apreiškimų, Dvasios jėgos ir veikimo, nuo tokių šalinkis. Suprantate?

106 Taigi, atkreipkite dėmesį, jis pasakė: „Nes iš tokių yra tie, kurie įslenka į namus ir veda nelaisvėn paikas moteris (Taigi, tai nereiškia Šventąją Dvasia pripildytų moterų), paikas moteris, nuodėmėmis apkrautas, įvairių geismų vedžiojamas.“ Įvairūs geismai, jiems tiesiog patinka įsivelti į kiekvieną pasitaikiusią smulkmeną ir įvairias bendrijas, ir gyventi kaip tik jie nori, ir vistiek sakyti: „Mes lankome bažnyčią. Mes esame tokie pat geri kaip ir bet kas kitas,“

– šokiai, vakarėliai, kerpasi plaukus, dažosi, apsirengia kaip tik tai nori, sako: „Mes... mes sekmininkai, mes... mes... mes esame tokie pat geri kaip ir bet kas kitas.“ O, jūsų pačių darbai parodo jūsų tapatybę.

108 Atkreipkite dėmesį, bet jis pasakė: „Tiesos atžvilgiu sugedusio proto žmonės.“ Kas yra Tiesa? Žodis, kuris yra Kristus. „Tiesos atžvilgiu.“

„O, jūs... Tu padarai... Tu... tu esi moterų varovas. Tu neapkenti moterų. Tu elgiesi taip ir kitaip.“

Ne, pone. Tai nėra tiesa. Tai melas. Aš nesu tas, kuris nekenčia moterų. Ne, pone. Aš... Jos mano sesės... jeigu jos yra sesės. Bet aš... Meilė yra pataisanti. Jei ji nepataiso – tai nėra meilė. Jei pataiso... jei tai meilė... tai... tai fileo meilė, o ne agapė, aš jums tai sakau. Jūs galite jausti šiek tiek fileo meilės kokiai nors gražiai atrodančiai poniai, bet agapė meilė yra kitoks dalykas. Tai yra meilė, kuri ištaiso dalyką ir susitinka su Dievu štai ten, kur mes galime gyventi amžinai. Suprantate? Aš neturėjau to omenyje, galbūt, tokiu būdu kaip tai nuskambėjo, bet aš... Žinote ką... Aš... aš viliuosi, kad jūs suprantate. Gerai. Taigi...

112 Todėl nepamirškite, jis pasakė: „Kaip Janas ir Jambras pasipriešino Mozei, taip pat ir jie padarys. Bet jų kvailybė greitai paaiškėjo.“ Kodėl? Kai Mozė buvo įgaliotas padaryti tai, kas atrodė radikalų... bet jis vistiek nuėjo ten taip nuoširdžiai kaip galėjo ir Dievas jam pasakė paimti tą lazda ir mesti ją žemėn, ir ji turės pavirsti į gyvatę. Tuomet Jis tai padarė, kad parodytų jam, kas atsitiks. Ir jis atsistojo ten prieš faraoną būtent taip, kaip Dievas jam liepė ir numetė žemėn savo lazda, ir ji pavirto į gyvatę.

114 Ir be jokios abejonės faraonas pasakė: „Bevertis burtininko triukas.“ Todėl jis nuėjo ir atsivedė savo Janus ir Jambrus, pasakė: „Mes taip pat galime taip padaryti.“ Ir jie numetė žemėn savo lazdas ir jos pavirto į gyvates. Taigi, ką Mozė galėjo padaryti? Kas tai buvo? Tai turėjo jam parodyti, kad kiekvienam tikram Dievo dalykui velnias turi pamėgdžiotąją. Jis pamėgdžioja tam, kad išvestų žmones iš kelio.

Ką padarė Mozė? Jis pasakė: „Na, spėju, padariau klaidą. Man derėtų sugrįžti atgal.“ Jis tiesiog ramiai stovėjo, kad išpildytų savo įgaliojimą iki raidės. Tuomet pirmas dalykas, kurį pastebėsite – Mozės gyvatė surijo kitą. Suprantate?

Ar kada nors esate susimąstę, kas nutiko tai kitai gyvatei? Kur ji pradingo? Mozė pakėlė lazda ir išėjo su ja. Jis su ja darė stebuklus. O ta gyvatė buvo kitos lazdos viduje. Tai nuostabu ar ne? Taip, pone.

118 Taigi, antikristas šviesoje pasirodo palaipsniui. Aš noriu, kad jūs atkreiptumėte dėmesį. Taigi, jums esant čia... Taigi, mano draugai katalikai, minutėlę pasėdėkite ramiai... Ir taigi... Ir tuomet mes pamatysime, kur yra protestantai, kur mes visi esame. Suprantate? Atkreipkite dėmesį, pirmoji bažnyčia... Kai katalikų bažnyčia pareiškė, jog jie yra pirma, pirmąją bažnyčia, jie yra visiškai teisūs, jie yra. Jie prasidėjo Sekminėse. Štai ten prasidėjo katalikų bažnyčia. Taigi, kažkada aš beveik negalėjau tuo patikėti, kol neperskaičiau iš istorijos ir atradau, kad tai yra tiesa.

Jie prasidėjo Sekminėse, tačiau juos pradėjo nešti į šalį. Ir jūs matote kokioje vietoje jie yra? Ir jei sekmininkus neš į šalį tokiu greičiu kaip juos užneša dabar – jiems nereikės dviejų tūkstančių metų. Po šimto metų nuo dabar jie bus daug toliau, nei yra katalikų bažnyčia. Teisingai.

122 Tačiau atkreipkite dėmesį į šį baltojo žirgo raitelį... (Taigi, mes tiesiog šiek tiek tai primename, kol prieisime prie šio Antspaudo). Taigi, atkreipkite dėmesį į baltojo žirgo raitelį. Kai jis išėjo... jis pasitarnavo trijose stadijose. Velnias, kaip įrodžiau jums kažkurį vakarą, yra trejybės lygiai kaip Dievas, tačiau tai visada yra tas pats velnias trijose stadijose.

Atkreipkite dėmesį į jo tris stadijas: Jis atėjo pirmoje stadijoje, nužengė Šventoji Dvasia ir žmonės turėjo viską bendra. Ir ant jų buvo Dievo Dvasia ir apaštalai ėjo iš vieno namų į kitus laužydami duoną su žmonėmis, ir ten buvo dideli ženklai ir stebuklų darymas. Ir... ir po to pirmas dalykas, kurį pastebėsite – šėtonas sukėlė murmėjimą. Tuomet po kurio laiko tie vergai ir krašto vargšai, kurie gavo Šventąją Dvasią, jie išėjo į skirtingas vietas liudydami. Jie liudijo savo šeiminkams.

126 Ir po kurio laiko ten pradėjo ateiti visokie tokie kaip kariuomenės vadai ir... Ir įvairūs žmonės, įžymybės pamatė narsą ir stebuklus, ir ženklus, kuriuos darė tie žmonės, todėl jie priėmė krikščionybę. Na tuomet (Suprantate?), kai jis priėmė krikščionybę ir nuėjo ten į tą vietą, kurioje jie rinkdavosi, mažoje, senoje, tamsioje, purvinoje salėje, ir plodavo rankomis ir šaukdavo, ir kalbėjo kalbomis, ir išsakydavo pamokymus, na, jis niekada nebūtų galėjęs pateikti to savo... savo konkurentui ar kitam jo darbe. Jis niekada nebūtų tuo patikėjęs tokiu būdu (Tikrai ne), todėl jam reikėjo tai papuošti.

128 Todėl jie pradėjo rinktis drauge ir pradėjo svarstyti: „Taigi, mes suformuosime kažką šiek tiek kitaip.“ O Jėzus iš karto pirmajai bažnyčiai, Jis pasakė jiems antrame Apreiškimo skyriuje, čia: „Aš turiu kažką prieš tave, dėl šių nikolaitų darbų.“ „Niko“ – „užkariauti lankančiuosius.“ Kitais žodžiais, jie nori padaryti... Vietoj to, kad visi būtų viena, jie nori turėti vieną šventą žmogų. Jie norėjo sukurti kažkokį... Jie norėjo pagrįsti tai pagonybe iš kurios jie išėjo ir galiausiai jie tai padarė.

Taigi, stebėkite. Pirmasis nikolaitas. Nikolaitu Biblijoje buvo vadinamas antikristas, nes tai buvo prieš pirminį Kristaus mokymą ir apaštalus.

131 Aš nenoriu įvardinti vieno žmogaus vardo. Jis yra didis žmogus. Bet prieš kelis metus aš čia buvau jo susirinkime ir jis žinojo, kad aš ten buvau, nes aš paspaudžiau jam ranką. Ir jis pasakė: „Žinai, šiandien mes turime tokius, kuriuos jie vadina sekmininkais.“ Ir jis pasakė: „Jie... jie remiasi Apaštalų Darbų Knyga.“ Ir jis pasakė: „Supranti, Apaštalų Darbai bažnyčiai buvo tik pastolių pastatymas.“

Ar galite įsivaizduoti žmogų, kuris studijavo Bibliją, garbus senas vyras, ir studijavęs Biliją tokiu būdu, ir po to pasako tokį pastebėjimą? Tai skamba... tai... tai... Tai skamba taip lyg Šventosios Dvasios net šalia nebūtų. Tokių dalykų iš vis neturėtų būti. Nes bet kas turintis

sveiką nuovoką žino, kad Apaštalų Darbai nebuvo apaštalų darbais – tai buvo Šventosios Dvasios darbai apaštaluose.

133 Ar nežinote kaip mes tai sugretinome bažnyčios perioduose... tie ten esantys žvėrys saugoja tą skrynią ten: Matas, Morkus, Lukas ir Jonas stovi ten ir saugoja tai. O ten yra tai, kas įvyko kaip Mato, Morkaus, Luko ir Jono parašymo rezultatas. Tai yra, kai medis išleido savo pirmą šaką ir tai yra tai, kas įvyko. Ir jeigu medis kada nors išleis kitą šaką, jie po to parašys kitą Apaštalų Darbų knygą. Nes, suprantate, ta pati Gyvybė turi būti tame pačiame dalyke.

135 Todėl dabar, šiandien, kai mes žiūrime į mūsų denominacines bažnyčias: metodistus, baptistus, presbiterijonus, liuteronus, Kristaus bažnyčią (taip vadinamą) ir sekmininkus ir kitus, kur mes tai surandame? Jūs to nerasite. Aš pripažinsiu, kad sekmininkai yra to arčiausiai, nes jie yra štai čia, Laodikėjos bažnyčios periode. Jie turėjo Tiesą ir Ją atmetė. Jie pasidarė drungni jos atžvilgiu ir Dievas išspjovė juos lauk iš Savo burnos. Būtent taip yra pagal Raštą. Jūs negalite tų Rašto vietų padaryti melagingomis. Suprantate? Jos visada bus teisingos. Nemėginkite... Vienintelis dalykas... nemėginkite sudėlioti savo minčių pagal... arba Rašto vietas sudėlioti pagal savo mintis, bet... suderinkite save pagal Rašto vietas. Tai... Tuomet jūs einate išvien su Dievu. Nesvarbu kiek jums reikės atkirsti ar atidėti į šalį, susiderinkite su tuo. Suprantate?

138 Pažiūrėkite, ką Tai padarė, kai Tai nužengė pirmą kartą. Na, jei Dievas taip pasielgė pirmą kartą – antrą kartą Jis turi pasielgti taip pat. Kiekvieną kartą Jis turi pasielgti taip pat, nes priešingu atveju Jis pirmą kartą pasielgė neteisingai. Suprantate, mes kaip mirtingieji, mes galime padaryti klaidas. Dievas negali. Pirmas Dievo sprendimas yra tobulas. Ir būdas, kuriuo Jis pasirinko padaryti dalykus – negali būti jokio kito geresnio būdo. Jis negali Jo pagerinti, nes jis yra tobulas iš pat pradžių. Jei taip nėra – tuomet Jis nėra beribis.

O jeigu Jis yra beribis – tuomet Jis yra viską žinantis. Ir jeigu Jis yra viską žinantis – tuomet Jis yra viską galintis. Amen. Jis turi toks būti, kad būtų Dievas. Suprantate? Todėl Jis... Jūs negalite pasakyti: „Jis daugiau išmoko.“ Jis negali išmokti daugiau. Jis yra... Jis ir yra pats visos išminties šaltinis. Suprantate? Čia mūsų išmintis kilo iš šėtono. Mes paveldėjome ją iš Edeno, kuriame išmainėme tikėjimą į išmintį. Ieva tai padarė.

141 Taigi, iš pradžių jis buvo vadinamas antikristu. Antroji stadija – jis buvo vadinamas melagingu pranašu, nes ta dvasia įsikūnijo žmonių tarpe. Prisiminkite dabar, kad baltojo žirgo raitelis neturėjo karūnos, kai pasirodė, bet po to jam... jam buvo duota karūna. Kodėl? Jis iš pradžių buvo nikolaitų dvasia. Ir tada jis įsikūnijo žmoguje, ir po to jis buvo karūnuotas, ir gavo sostą, ir buvo karūnuotas.

Ir po to jis ilgą laiką buvo tame vaidmenyje, ką mes ir išvysime nuplėšiant Antspaudus, ir po to mes atrandame, kad po ilgo laiko šėtonas buvo išmestas iš dangaus. Ir jis nužengė žemyn, pagal Raštą, ir pasisodino soste. Tik pagalvokite – pasisodino tame žmoguje ir tapo žvėriu. Ir jis turėjo jėgą, kaip aukščiausią jėgą, jis darė visus stebuklus ir viską, kas ten... žudymus ir kruvinas kovas, ir viską, ką... ką Roma galėjo padaryti.

144 Gerai. Jis žudė žiauriomis Romos bausmėmis. Tiesiog... O, šioje vietoje mes galėtume pateikti tam tikras Rašto vietas. Nepamirškite, Jėzus Kristus mirė per Romos bausmę – mirties bausmę. Pamokslas, kurį turiu širdyje čia pamokslauti kitą susirinkimą per Didžiąją Penktadienio popietę, apie tris dalykus, keturis dalykus. Suprantate? „Ten jie nukryžiavo Jį.“ Ten, švenčiausia, religingiausia vieta pasaulyje buvo Jeruzalė. Jie, patys švenčiausi (turėję būti) žmonės pasaulyje – žydai. Ten jie nukryžiavo – pačia žiauriausia bausme, kurią Roma galėjo skirti. Nukryžiavo Jį. Ką? Didingiausią gyvenusį Asmenį: Ten jie nukryžiavo Jį. O, tai bent.

Dieve padėk man tai išreikšti tai verslininkų grupei, kad jie pamatytų, kokioje vietoje jie stovi. Gerai. Taigi, ne tam, kad pasirodyti kitokiu, ne tam, kad būti piktu, bet kad sudrebinti tai iki tokio lygmens, kad tie broliai galėtų suvokti, kad jų aukštus postus turintys žmonės ir šventieji tėvai ir kiti dalykai apie kuriuos jie rašo tame „Verslininkų“ žurnale, yra nesąmonė. Krikščionys neturėtų jokio žmogaus vadinti „tėvu“. Jie pradeda tai... Aš bandžiau jiems padėti visame, kame galėjau (suprantate, kur nukeliaus ši garsajuostė...), todėl aš tai užbaigiau. Aš tikrai su tuo daugiau neturėsiu nieko bendro. Gerai.

147 Visų pirma – nepamirškite Kristaus. Iš pradžių kaip nik... nikolaitai. Ir ko reikalavo nikolaitų amžius? Jis reikalavo atsiskirti nuo tos žmonių grupės, kuri šūkavo ir plojo savo rankomis, ir atrodė negarbingai... kaip jie elgėsi per Sekmines, elgėsi kaip girti vyrai, svirduliavo Dvasioje ir panašiai. Nei vieno iš tokių dalykų jie nenorėjo. Jie pasakė, kad jie buvo girti.

Ir kai įžymybės... (Pasiklausykite, nepraleiskite šito. Galbūt jums tai nuskambės kvailai, bet tai yra Tiesa.) Kuomet... Kai aukštus postus užimantys pradėjo ateiti, jie negalėjo iki to nusižeminti.

Dievą didžiu padaro tai, kad Jis yra pakankamai didis, kad nusižemintų. Štai kas padaro Jį didžiu. Nėra nieko didesnio ir Jis nusižemino iki žemiausio lygmens iki kurio kas nors galėjo nusižeminti arba iki kurio žmogus apskritai buvo nusižeminęs. Jis buvo dangaus Karalius ir Jis atėjo į... į žemiausią miestą žemėje – Jerichą. Ir jis taip žemai nusižemino, kad net žemiausio ūgio žmogus mieste turėjo pažvelgti į Jį iš viršaus, kad Jį pamatytų. Ar tai tiesa? Zachiejus. Teisingai. Jis buvo vadinamas prasčiausiu vardu, kuriuo žmogus galėjo būti pavadintas: burtininkas, velnias, Belzebubas. Štai ką apie Jį galvojo pasaulis.

149 Mirė žiauriausia mirtimi. Neturėjo vietos priglausti Savo galvos, išspirtas iš visų organizacijų. Bet Dievas Jį išaukštino taip aukštai, kad Jis turi pažvelgti žemyn, kad pamatytų dangų... Dievas nusižeminime. Suprantate? Ir Jis davė Jam tokį didį Vardą, kad visa šeima danguje yra Juo vadinama ir kiekviena šeima žemėje. Visa šeima žemėje yra pavadinta „Jėzus“. Visos šeimos danguje yra pavadintos „Jėzus“. Ir toks Vardas, kad kiekvienas kelis priklausys ir kiekvienas liežuvis išpažins, kad Jis yra Viešpats, arba čia, arba pragare. Pragaras prieš tai nusilenks. Visa kita prieš tai nusilenks. Suprantate, bet iš pradžių tai buvo nusižeminimas, po to tai tapo didybe. Suprantate? Leiskite Dievui išaukštinti. Tačiau, kuris save nužemina – Dievas išaukštins. Suprantate?

150 Taigi, mes pastebime, jog ši „niko“ dvasia norėjo išminties, protingumo. Jai reikėjo tai išmąstyti kaip tai buvo Edene, samprotauti prieš Dievo Žodį išmintimi. Ir bažnyčia dėl to puolė. Kas tai buvo? Taigi, sakykime... paimkime šią bažnyčią čia ir paimkime tokią žmonių grupę kaip mes, jeigu nebūtumėte iš tikrųjų pripildyti Dvasia. Ir paimkime, sakykime... Taigi, neturiu nieko prieš mūsų miesto merą, manau, kad jo nepažįstu, ponas Botorfas. Ar jis vis dar meras? Suprantate, aš ne... Suprantate? Ponas Botorfas yra geras mano draugas. Suprantate? Bet sakykime, kad miesto meras ir visos policijos pajėgos ir... ir visi pareigūnai, ir jie.. jie visi ateitų čia. Pirmas dalykas, kurį pastebėsite – jeigu jiems ateitų nors menka mintis, jie pradėtų bendrauti su taryba ir čia esančiais žmonėmis ir pasakytų: „Taigi, ar žinote ką? Šitai turėtų būti daroma kitaip...“ Jeigu jūs esate nepripildyti Šventąją Dvasia ir neturite tikro Dvasia pripildyto vyro prie sakyklos, pirmas dalykas, kurį pastebėsite – jūs pradėsite jiems pataikauti. Galbūt ne ši karta, galbūt kita karta.

152 Ir štai tokiu būdu tai prasidėjo. Suprantate? Kodėl? Jie sakydavo: „Tik pažvelkite – juk tai skamba protingai.“ Jūs... jūs to klausytumėte. Sakykime, čia ateitų žmogus, kuris galėtų pasakyti: „Šita bažnyčia yra per maža. Pastatykime didelę bažnyčią. Aš pastatysiu jums vieną štai čia. Ji bus verta tam tikros pinigų sumos – bus investuota pusė milijono dolerių. Aš pradėsiu transliavimą per radiją.“ Kai jie taip daro, tuomet tai darydami devyniuose atvejuose iš dešimties jie siekia savo piktų kėslų. Jūs žinote kaip tai nutinka.

Pirmas dalykas, kurį pastebėsite – jeigu jis tai pasiekia, jis valdo taip, kad tai tiktų jam pačiam. Jūs negalėsite nieko pasakyti, nes štai ten gale sėdintis brolis Džonas Douis – jis finansuoja šią bažnyčią. Suprantate? Ir tuomet jūs turite kažkokį nedidelį Rikį iš kažkokios seminarijos, kuris apie Dievą žino tiek pat, kiek hotentotas žino apie Egiptietišką vergovę, ir jis ateis ten, ir jis bandys įtikti tam žmogui, nes jis kaskart jam nuperka naują automobilį, leidžia jam važinėti, ir nuperka jam vieną, kitą, ir dar kitą dalyką. Ir būtent taip tai ir prasidėjo. Būtent.

154 Atkreipkite dėmesį, išmintis ir protingumas... Jie pasakė: „Taigi, pažvelkite čia. Ar tai nėra protinga, kad... Taigi, mūsų... mūsų moterys, koks skirtumas kokie jų plaukai?“ Bet Biblijoje yra pasakyta, kad skirtumas yra. Tik atimkite tą vieną dalyką, be tų kitų šimtų dalykų. Suprantate? Skirtumas yra. Dievas pasakė, kad skirtumas yra, todėl tai ir yra skirtumas. Tačiau suprantate, jeigu jie tai pradės (ir turto globėjų taryba ir diakonai ir kiti), pirmas dalykas, kurį pastebėsite – pastoriui teks sutikti arba išėiti. Tai visas. Suprantate, žmonės tai išrinko balsavimu.

156 Gerai, dabar atkreipkite dėmesį į tai, kad dvasia pradėjo veikti, o bažnyčia, kuri... kuri... kurioje buvo tiek daug aukštą postą užimančiųjų, tiek daug didelių dalykų, ir tiek daug pinigų, kad po kurio laiko jie pradėjo jos klausyti ir dėl to puolė, velnio bjaurastis. Ir būtent šį dalyką leva padarė Edeno sode. Taigi, jūs tai išgirdote, tai tiesa.

Pažvelkite, fizinė moteris, Adomo nuotaka – prieš jam ateinant pas ją kaip pas žmoną, ji puolė per šėtono planą prieš Dievo Žodį, kai apie tai samprotavo. Prieš Adomui gyvenant su leva kaip su žmona – šėtonas šiuo atžvilgiu jį aplenkė. Teisingai. Jūs girdėjote apie „Nuotakos medį“, apie kurį pamokslavau, kuriame apie tai yra kalbama. (Suprantate?), Gerai.

Taigi, atkreipkite dėmesį, ten leva puolė dėl samprotavimo. Taigi, jis, šėtonas, bandė apie tai samprotauti. Ir jis pasakė: „Bet Viešpats pasakė...“

Jis tarė: „O, žinai, bet tikrai Viešpats taip nepadarys. Supranti? Tau... tau derėtų būti išmintingai, tu juk nori kažką sužinoti. Na, tu esi ne kas kitas kaip kvailas vaikas. Supranti? Tau derėtų šį tą sužinoti.“ Jei tai nebuvo šėtonas... O, tai bent. Jei tai nėra kai kurie iš šių šiuolaikinių... Suprantate? „O, jie tėra grupė besiritinėjančių ant grindų. Nekreipkite į juos jokio dėmesio.“ Suprantate? „Neikite...“

160 Taigi, fizinė pirmoji žmonijos rasės nuotaka – prieš jos vyrui pas ją ateinant, ji nupuolė nuo malonės paklausydamą šėtono melo po to, kai Dievas suteikė jai apsaugą po Savo Žodžiu. Jeigu ji būtų išlikusi po Žodžiu – ji niekada nebūtų puolusi. Taigi, taip yra fizinėje pusėje. Atkreipkite dėmesį į fizinę moterį. O koks buvo prakeiksmas? Faktinis prakeiksmas buvo išėjimas iš po Dievo Žodžio...

Taigi nepamirškite, ji tikėjo tuo maždaug devyniasdešimt aštuoniais procentais, bet jums užtenka atsisakyti tik vieno dalyko. Suprantate? Ji tikėjo didžiausia To dalimi. O, iš tiesų. Ji taip pasakė ir šėtonas pripažino, kad tai tiesa. Jei tik jis galės jus sugauti ties vienu posukiu – tik tiek jam tereikia. Suprantate? Viskas, ką jums reikia padaryti – tai šiek tiek pakeisti kulkos skrydžio trajektoriją ir ji nepataikys į taikinį. Suprantate? Tai viskas. Taigi, ji taip tuo tikėjo, bet visgi nepataikė.

163 Taigi, ir... ir rezultatai... nes ji paliko Žodį dėl vieno nedidelio samprotavimo... Ką dabar pasakysite: „Kaipgi yra su tomis moterimis? Arba kodėl tu nori kalbėti apie kažką tokio? Juk visos tos smulkmenos... Koks skirtumas ar tai yra pirminis įrodymas...“ Tai turi prasmę. Jūs turite... Tai turi būti teisingai išaiškinta. Mes darėme prielaidas apie tai beveik visuose septyniuose bažnyčios perioduose, tačiau atėjo valanda, kai tai ištaria Dievas. Ir Jis ne vien tik ištaria tai, bet parodo tai ir patvirtina, ir įrodo tai. Teisingai. Jeigu Jis to nepadaro – tuomet tai nėra Dievas. Tik taip. Dievas stovi už Savo Žodį.

Atkreipkite dabar dėmesį. Taigi, fizinė moteris sukėlė fizinę mirtį, nes ji pasikloviė samprotavimu, kad pasidarytų išmintinga... kad pasidarytų išmintinga vietoj to, kad pasiliktų po Žodžiu ir padarytų tai, ką Dievas jai pasakė padaryti. Ji norėjo išminties ir būti išmintinga, ir ji paklausė samprotavimo, ir... ir ji sužlugdė visą žmonijos rasę. Suprantate?

167 Taigi, šį kartą tai dvasinė moteris, Kristaus Nuotaka, kurios pradžia buvo Sekminių dieną su ankstyvąja apaštališka bažnyčia, neteko to paties Nikėjos taryboje. Ly, tu žinai, kad tai tiesa. Joje, Nikėjos taryboje, kai ji iškeitė savo dvasinės pirmagimystės teises, kad priimtų didžiąsias Konstantino bažnyčias ir dalykus, kuriuos jis jiems ten pasiūlė. Ir ji pardavė savo Raštines pirmagimystės teises, kad gautų daugybę Romos dogmų. Taigi, tai griežtas teiginys katalikams, tačiau protestantai pasielgė taip pat. Čia Biblijoje jie yra parodyti kaip paleistuvės duktė... ar prostitutės. Tai visiškai teisinga. Visi iš jų... Be išimties, bet iš jų visada būdavo mažas likutis, šalia, kuris priklauso Nuotakai. Atkreipkite dėmesį, ji prarado savo pirmagimystės teisę (Suprantate?), prieš jos vyrui pas ją ateinant (Suprantate?), prieš vestuves ji prarado savo dorybę.

170 O dabar, prisiminkite toje vietoje ji pasakė: „Aš sėdėsiu kaip karalienė. Man nieko netrūksta,“ – ten tame Laodikėjos periode. „Esu turtingas ir pralobęs,“ – ir taip toliau, – „ir, o, visas pasaulis į mane žiūri. Aš esu didinga šventa bažnyčia,“ – ir panašiai. „Mes tokie esame.“ Visas periodas.

O Jis pasakė: „Tu nežinai, kad esi nuogas, aklas, apgailėtinas, beturtis, vargšas ir nežinai to.“ Štai kokia padėtis.

Taigi, jeigu Šventoji Dvasia pasakė, kad padėtis bus tokia paskutiniuosiomis dienomis – tokia ji ir yra. Nėra būdo to išvengti. Štai kaip tai yra.

Taigi, stebėkite. Taigi, kai ji pardavė savo pirmagimystės teises dar tada, savo dorovingą Žodžio teisę, ką ji padarė? Kai jie leva tai padarė – ji sužlugdė kūriniją. Visa kūrinija puolė po ją. Taigi, atkreipkite dėmesį, ir kai bažnyčia tai padarė, priėmė dogmas vietoj Dvasios ir Žodžio – tai prakeikė visą sistemą. Kiekviena denominacinė sistema, kuri kažkada buvo ar kažkada bus – buvo prakeikta su ja ir puolė, nes nėra kitos išeities.

174 Kai kartu surenkate grupę žmonių kažką nuspręsti – vienas mąsto vienaip, ir kitas mąsto kitaip, ir kitas mąsto dar kitaip. Jie sudeda viską į krūvą ir sumaišo tai, ir po to rezultate turime tai, kame šiandien esame.

Būtent tai jie padarė Nikėjos taryboje. Būtent tai padarė metodistai, presbiterijonai, Kristaus bažnyčia ir visi likusieji. Ir joks žmogus, nesvarbu, ką Dievas jam apreiškia... tu privalai mokyti pagal jų skiriamus įgaliojimus... jų religiją... ką sako religija arba jie jus išmes. Ir nebandykite manęs perkalbėti, aš ten buvau (Suprantate?), ir aš tai žinau. Ir būtent taip ir atsitiko, todėl visas reikalas yra prakeiktas.

176 Akivaizdu kodėl angelas pasakė: „Išeikite iš jos, mano tauta, kad nebūtumei jo rykščių dalininkė.“ Nes jis bus... ji prakeikta ir turės kentėti jai skirtą Dievo prakeikimo rūstybę, nes ji pardavė dorybę ir teisę. Bet, o, tai bent. Bet nepamirškite, matė visą tą padėtį, tačiau visgi Dievas pažadėjo Joelio 2:5 (jei norite tai pasižymėti), paskutiniuosiomis dienomis, kai Jis pasakė: „Kas liko po skėrio, kandies vikšras suėdė, ką kandies vikšras paliko, drugio vikšras suėdė, ką suėdė drugio vikšras...“ ir taip toliau, vabzdys po vabzdžio pasirodydavo ir maitinosi ta bažnyčia, kol galiausiai liko tik kelmas.

178 Sekite. Ką paliko romiečiai – liuteronai suėdė. Ką paliko liuteronai – metodistai suėdė. Ir ką paliko metodistai – sekmininkai suėdė. Suprantate? Kol iš jos teliko kelmas. Ir ar žinote ką? Panagrinėkite tuos kirminus iš ten, tą skėrį ir kandies vikšrą ir taip toliau, ir atsekite juos Knygoje, ir jūs atrasite, kad tai yra tas pats kirminas tiesiog trijose skirtingose stadijose.

Laikykite mintį: lygiai taip pat yra šie Antspaudai. Tai yra tas pats kirminas. Jūs tai pamatysite, kai mes tai atskleisime, todėl aš jums sakau tai dabar: tai visada yra tas pats kirminas. Keturi iš tų kirminų, čia keturi. Ir ten jie reiškia tą patį dalyką, tai yra ta pati dvasia. Ką vienas paliko – kitas suėdė. Ką šis paliko, kitas suėdė, štai taip, kol jie pavertė tai kelmu. Bet Joelis pasakė: „Aš atstatysiu, sako Viešpats, gražinsiu metus, kuriuos suėdė skėrys.“

182 Ką tai reiškia? Kaip Jis tai padarys? Jei iš to kilo antikristas, per buvimą nusiteikus prieš Kristaus mokymą ir priėmimą dogmos vietos Žodžio, ir ištisais metais reformatoriai buvo į tai pasinėrę kaip yra pasakyta Biblijoje: „Bet paskutiniuosius dienis trimitavimo metu (Apreiškimo 10:1-7 Jis pasakė.), Dievo paslaptys bus užbaigtos paskutiniuosius dienis septintojo angelo trimitavimo metu.“

Malachijo 4 yra pasakyta, kad Jis pasiųs Eliją prieš į žemę ateinant tai pikta dieniai, kai Jis sudegins ją kaip krosnyje ir Jis atstatys, ir atgręš vaikus į tėvų tikėjimą – pirmą apštalinį tikėjimą, kurį Jis pažadėjo, kad bus atstatytas. Taigi, tai taip aišku, kaip Raštas gali tai pasakyti. Taigi, tai yra pažadėta. Ir jeigu mes esame paskutiniuosiose dienose – kažkas turi įvykti. Ir tai vyksta, ir mes tai matome.

184 Atkreipkite dėmesį į šėtono trejybę – pasirodo tas pats asmuo, tiesiog įsikūnija iš vieno į kitą. Taip pasielgė tie vabzdžiai, tie kirminai, iš vieno į kitą (Būtent.), nikolaitai, dvasinis antikristas, popiežius, melagingas pranašas, žvėris, pats įsikūnijęs velnias. Ji negali to padaryti... Taigi, dabar turėkite tai omenyje. Sekdami šią mintį jūs pamatysite kaip būtent tie raiteliai tai atitinka. Suprantate, šioje vietoje rodau jums paveikslą. Jei turėčiau jį ant lentos jūs galėtumėte tai geriau suprasti. Suprantate, aš stebiu.

186 Visų pirma, dabar nepamirškite šito – visų pirma jis yra, jis yra antikristo dvasia. Jonas taip pasakė. „Vaikeliai, antikristo dvasia jau veikia nepaklusnumo vaikuose.“ Suprantate, tas dalykas prasidėjo. O po to tai tapo tarsi posakiu, kitame bažnyčios periode. Ir kitame bažnyčios periode tai buvo mokymas. Ir kitame bažnyčios periode ji buvo karūnuota. Taigi, ar tai nėra taip akivaizdu, kaip kad kai tai skaitote, visur galite apie tai perskaityti? Suprantate?

Suprantate, štai ten jis pasirodė. Taigi, kaip jis buvo vadinamas iš pradžių? Antikristo dvasia, nes jis buvo prieš Žodį. Štai kas tai pradėjo. Būtent tai viską ir pradėjo – nusisukimas nuo Dievo Žodžio. Ne dėl to, kad galbūt vieną dieną leva davė Kainui pylos. Suprantate? Tai sukėlė ne tai. Per pirmą padarytą dalyką, visa esmė buvo tokia, kad ji nusigrėžė nuo Žodžio. Ji nusigrėžė nuo Žodžio. Ir tas pirmasis dalykas gyvojo Dievo bažnyčioje pradėjo prostituciją, Kristaus Nuotaka, ji nusigrėžė nuo Žodžio ir priėmė Romos dogmą vietoj Dievo žodžio. Kiekvienai organizacijai atsitiko tas pats, pasielgė lygiai taip pat.

188 Taigi... Tačiau yra pažadėta, kad paskutinią dieną Jis vėl nuties kelią atstatymui. Viešpaties Žodis nužengs ant žemės, kaip Jis nužengė pradžioje ir visada, ir atstatys ką? Kas tai pradėjo? Buvimas prieš Žodį. O ką turės padaryti tas žmogus, kai jis pasirodys pateptas Dievo Dvasia? Jis tiesiog atgręš vaikų tikėjimą atgal į tėvus. Štai kaip Jis atstato. Ir jūs priimate šį tokį patį Žodį, toje pačioje vietoje čia, tai turės padaryti tą patį dalyką. Jėzus pasakė: „Tas žmogus, kuris yra iš Manęs... Jei... Tas, kuris Manimi tiki, darbus, kuriuos Aš darau, Jis taip pat darys.“ O kai jis paprašė Jo padaryti tam tikrus dalykus, Jis atsakė: „Aš darau tik tai, ką Man Tėvas parodė. Aš nedarau nieko, kol pirma to nepamatau. Ką Aš matau darant Tėvą, tą ir Aš darau. Tėvas lig šiolei dirba, ir aš dirbu.“ Suprantate? Ar jūs nesuprantate to? Na, tai tiesiog kaip laikraščio skaitymas. Suprantate?

190 Taigi, dabar iš pradžių... Tada jis tapo antikristu. Taigi, jis negalėjo būti antikristu, tik dvasia. Po to jis tapo antikristu ir ta dvasia užvaldė žmogų, kuris mokė tų pačių dalykų, kuriuos darė ta antikristo dvasia ir tada jis tapo melagingu pranašu iš tos antikristo dvasios. Taigi, o kaip yra su žmogumi organizacijoje? Spręskite patys. Aš nežinau, ką jūs apie tai galvojate. Bet, gerai...

Taigi, galiausia jis tampa žvėriu. Taigi, palūškėkite, mes prieisime prie to po kurio laiko. Suprantate? Gerai. Taigi, jeigu tokia yra šėtono trejybė... šėtonas visada, šėtonas, antikristo dvasia (įsikūnijusi antikristo dvasia), melagingas pranašas – po to tampa žvėriu. Suprantate? Kai... ne demonas, kuris buvo tame antikriste, bet kai pats šėtonas yra išmetamas lauk, jis nužengia ir užvaldo tą vietą, kurioje buvo demonas: tuomet tai velnias. Tada velnias yra įsikūnijęs žmoguje. Tai tiesiog pasikartoja.

193 Štai kas buvo Judas Iskarijotas. Ir ką jis... ką jis padarė? Ar jis buvo vienas iš tų žmonių, kurie buvo prieš Kristų? Na, jis buvo išdininkas, vaikščiojo su Juo (Žinoma.), vaikščiojo būtent su jais, eidavo į tas vietas ir išvarydavo velnius ir darydavo būtent tą patį, ką jie darė.

O Kristus buvo įsikūnijęs Dievas: Dievas įsikūnijęs kūne – Emanuelis. Ir Judas buvo pražūtis sūnus kaip kad Jėzus buvo Dievo Sūnus. Įsikūnijęs Dievas, įsikūnijęs velnias... Kai kurie žmonės mato tik tris kryžius tuo laiku. Jų buvo keturi. Golgotoje buvo trys, kuriuos matome. Jėzus buvo viduryje, vagis Jam iš kairės ir vagis Jam iš dešinės. Ir stebėkite.

Vienas vagis pasakė kitam, ar pasakė Jėzui: „Jei (Taigi, jūs žinote, kad Jis yra Žodis...)...“ Bet, – „Jei Tu esi Žodis, kodėl negali savęs išgelbėti?“ Nejau negali nieko dėl to padaryti?“ Šiandien yra tas pats.

197 Nejaugi nesate girdėję tų senų velnių, kurie ateina ir sako: „Jeigu tu tiki dieviškuoju išgydymu, ten kažkas turi nesveikas akis, ar tu neatversi jiems akių? Apakink mane. Apakink mane.“ Tas pats senas velnias... Suprantate? „Nuženk nuo kryžiaus – mes Tavimi patikėsime. Jei Tu esi Dievo Sūnus, paversk šiuos akmenis duona.“ Tas pats velnias. Tiesiog išeikite (Suprantate?) iš jų tarpo. Jėzus taip padarė. Jis niekada nedarė jiems šou. Uždėjo skarmalą ant Jo rankos... ant Jo brangių akių štai taip ir paėmė lazda, ir smogė Jam per galvą, pasakė: „Pasakyk mums, jei esi pranašas, kas dabar tau smogė? (Jie perdavė vienas kitam lazda.) Dabar, pasakyk mums, kas tau smogė ir mes patikėsime, kad Tu esi pranašas.“ Jis niekada nepravėrė Savo lūpų. Jis tiesiog ten stovėjo. Jis nedarė šou. Jis daro tik tada, kai Tėvas pasako. Suprantate? Nestabdykite jų. Jų laikas artėja. Nesujaudinkite. Taip, pone.

200 Taigi, jie palietė Jo rūbą, jie nepajautė jokios dorybės. Bet vargšė, paprasta moteris turėjusi poreikį tiesiog prisilietė prie Jo rūbo ir Jis atsigręžė ir tarė: „Kas Mane palietė?“ Suprantate? Pasakė... Tai buvo kitoks prisilietimas. Viskas priklauso nuo to, kaip jūs prie Jo prisiliečiate (Suprantate?), kuo jūs tikite.

Taigi, suprantate, kaip dabar šėtonas ketina... įkūnijo save iš antikristo į melagingą pranašą, dabar, o žydų dienomis... ar antikristas buvo ankstyvosios bažnyčios tarpe... Tamsiuosiuose

amžiuose jis tapo melagingu pranašu pasauliui. Pamatykite jį ten su jos neteisybės taure. Taigi, tai bažnyčios periodui.

202 Taigi, bet tame periode po to, kai Bažnyčia sugrįš namo, jis taps žvėriu. Jis tampa įsikūnijusiu velniu – pats raudonasis slibinas. O, tai bent. Nejau nesuprantate, ką turiu omenyje? Tada jis yra įsikūnijęs savo žmonėse. Jis laiko savo žmones surištus savo jėga. Melagingas pranašas savo pranašavimu juos tiesiogiai į tai įvedė, atidavė juos stipriam paklydimui tikėti melu ir būti juo pasmerktu, atsižada Žodžio, turintys dievotumo pavidalą. Dievas atlieka savo darbą trejybėje: išteisinimas, pašventinimas ir Savęs įkūnijimas Savo žmonėse per Šventosios Dvasios krikštą. Taip pat. Velnias tiesiog pamėgdžioja Kristų. O, šėtonas įkūnija save.

205 Taigi, sekite. Šėtonas... Kai Jėzus įkūnija Save Savo žmonėse – būtent ta pati Gyvybė, kuri buvo Kristuje dabar yra tame žmoguje. Kas būtų, jeigu jūs išimtumėte gyvybę iš vynmėdžio šakos ir perkeltumėte ją į moliūgo virkščią. Moliūgas daugiau nebeneš moliūgų, jis neš vynuoges. Suprantate? Kas būtų, jei jūs paimtumėte gyvybę iš persikų medžio ir perkeltumėte ją į kriaušę? Ar ji neštų kriaušes? Ne, neštų persikus. Gyvybė pasako, kas tai yra. Suprantate?

Kai jūs sakote... girdite žmones sakančius, kad jie turi Šventąją Dvasią ir neigiančius šį Žodį – kažkas yra netvarkoje. Šventoji Dvasia užrašė šį Žodį. Ir Jėzus taip pasakė: „Jei žmogus savyje turi Mano Dvasią, jis darys Mano darbus.“ Ar norite tai perskaityti? Jei norite tai pasižymėti, tai Švento Jono 14:12. Taip. Gerai. „Kas tiki į mane, tas irgi darys darbus, kuriuos aš darau; ir darys didesnius darbus už šituos; nes aš einu pas savo Tėvą.“ Suprantate?

Tada Jis pašventina ir apvalo jį, kad jis galėtų stovėti prieš Dievą. Tas rašalo lašas įkrenta ten ir perveda jį anapus bedugnės. Suprantate?

209 Taigi, sekite. Šėtonas, kai jis įkūnija save savo pavaldiniuose, jie daro tą darbą, kurį jis darė. Nejau nematote? Ką jis padarė? Atėjo iš karto pas tą nekaltą moterį, kad ją apgautų. Ir būtent taip daro kai kurie iš šitų velnių: ateina į tam tikrą vietą ir pasako, nežymus pastorius kažkur pradeda veiklą, ateina ir pasako: „O, jeigu jūs tiesiog prie mūsų prisijungtumėte...“ Suprantate? Tas pats velnio darbas. Taigi, tai yra Tiesa.

O kai šėtonas įsikūnija į savo bažnyčią, jeigu ten yra velnias, tuomet jie yra tie, kurie užsiima žmogžudyste ir žudo, ir panašiai, nes šėtonas yra žudikas iš pat pradžių, melagis ir... Suprantate?

Gerai, ką šėtonas daro, kai jis padaro... kai jis įsikūnija žmonių tarpe? Tai jo pareiga būti apsikriui. Jis yra apsikrus. Ištikite Bibliją ir parodykite man vietą, kurioje Dievas kada nors turėjo reikalą su intelektualiais žmonėmis. Paieškokite to ir pažiūrėkite ar ne intelektualai visada yra tie, kurie yra velnio apsėsti. Tai griežtas žodis, bet tai tiesa. Aš metu jums iššūkį – paimkite giminystės liniją nuo Abelio iki Kaino ir tas keturioliką kartų, atsekite jas, ir pažiūrėkite, kurie buvo išmintingųjų pusėje ir kurie buvo nuolankiųjų pusėje.

211 Kodėl Jėzus nepasirinko tokių žmonių? Jis pasirinko žvejus ir vyrus, kurie net negalėjo užrašyti savo vardų, kad padarytų juos Savo Bažnyčios galva. Suprantate? Teisingai. Išmintis yra... yra niekas. Ji yra... ji yra prieš Kristų. Pasaulietiška išmintis visada yra prieš Kristų. Jėzus niekada neliepė mums eiti statyti seminarijų (Jis niekada to nepadarė.), turėti Biblijos mokyklas. Jis pasakė: „Pamokslaukite Žodį, pamokslaukite Evangeliją.“ Ir po to, jeigu Jis pasakė: „Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki...“ Suprantate, jūs turėsite turėti... Kitais žodžiais tariant, Jis pasakė: „Eikite, rodydami Dievo jėgą visoms tautoms.“

Taigi, stebėkite. Šėtono pareiga yra iškreipti Dievo Žodį į išminties samprotavimą. O, tai bent. O. Tada jis pažymi savo pavaldinius per tikrojo Žodžio atmetimą. Taigi, leiskite... (Ar jūs... ar jūs... ar jūs pakentėsite mane šiek tiek... kaip mes prie to priėjome... prie to? Aš nenoriu, kad jūs tai praleistumėte.) Leiskite jums parodyti provaizdį, kad jūs galėtumėte tai pamatyti – viską provaizdžiuose ir Žodyje, ir viskame. Jūs... jūs negalite... Jūs neturėtumėte išeiti būdami susipainioję.

214 Senajame Testamente, kai žmogus būdavo parduodamas į vergystę, kas kiekvienus penkiasdešimt metų ateidavo Jubilejaus metai (keturiasdešimt devintieji metai ir po jų Jubilejaus metai.) Ir kai vergas apie tai išgirdavo... ir jis norėdavo išeiti į laisvę, tuomet... tuomet nebūdavo nieko, kas galėtų jį sulaukyti nuo išėjimo į laisvę. Jis galėdavo numesti žemėn savo kauptuką ir pasakyti: „Taip ilgai,“ – sugrįžti namo. Nuskambėdavo trimitas. Teisingai.

Tačiau, jeigu jis nenori išeiti ir jis yra patenkintas savo šeiminku, tuomet jis yra nuvedamas į... į šventyklą, ir jie paima ylą (jūs žinote, kas yra yla), ir jie perdurdavo jo ausį, ir padarydavo skylę jo ausyje. Ir tai yra ženklas, kad jis niekada negalės sugrįžti. Ar tai tiesa? Jis visada turės tarnauti tam šeiminkui. Man nesvarbu, kiek dar kartų skambės Jubilejus, kas benutiktų, jis visiškai... pardavė savo pirmagimystę buvimo laisvu.

216 Ir kai žmogus atmeta Evangelijos Tiesą, šėtonas jį paženkliną. Kur? Jo ausyje. Ji apkurtina jį, kad jis daugiau negalėtų girdėti Tiesos. Ir su juo yra užbaigta. Jis pasilieka su grupe, su kuria yra, jeigu jis neišgirs tiesos. Ne. „Jūs pažinsite Tiesą ir Tiesa padarys jus laisvus.“ Tiesa padaro laisvu.

Dievas paženkliną Savus, kai jie ateina. Dievas paženkliną Savus įrodydamas per juos Savo pažado Žodį. Yra būtent taip. Švento Jono 14:12 ir dar viena vieta, jeigu norite pasižymėti... pasižymėti: Morkaus 16. Jėzus pasakė: „Šie ženklais lydės tuos, kurie tiki.“

219 Taigi, panagrinėkime tai minutėlę. Ar Jis juokavo? [Susirinkusieji atsako: „Ne.“ – Red.] Ar Jis tik turėjo omenyje... ar Jis tik turėjo omenyje apaštalus kaip kai kurie mums sako? [Susirinkusieji atsako: „Ne.“ – Red.] Sekite, paskaitykite apie to pagrindą. Eikite (kur?) į visą pasaulį. Skelbkite šią Evangeliją (kam?) kiekvienam sutvėrimui.“ Mes dar net nenuėjome vieno trečdaliaus kelio dalies. „Šie ženklai lydės visame pasaulyje, kiekvienam sutvėrimui, kur tik ši Evangelija bus skelbiama. Šie ženklai lydės tuos, kurie tiki,“ – ne tik vieną mažą saujelę.

Kaip vieną kartą žmogus man pasakė: „Dievas išgydymo dovanas davė tik dvylikai apaštalų ir...“ O... Dauguma iš brolių čia sėdėjo, kai jis atsistojo tai pasakyti. Suprantate? Per kelias minutes jis pasakė užtektinai. Todėl dabar, atkreipkite dėmesį: „Į visą pasaulį, kiekvienam sutvėrimui, šie ženklai lydės.“

223 Nepriimkite šėtono netikėjimo ženklo. Taigi, jis paženklinys jus šį vakarą, jei galės tai padaryti. Jis prirems jums prie sienos ir jūs išeisite pasakydami: „O, aš nežinau ką tai reiškia.“ Sugrįžkite namo ir išnagrinėkite tai. O po to būkite nuoširdūs ir melskitės, nes būtent šią valandą viskas yra tobulai pagal Raštą, šią šventą laiko valandą. Taip buvo ištisus metus, įrodyta. Priėjo būtent prie to ir tai yra ši valanda. Tai yra šis laikas.

O dabar, neleiskite jam prispausti to jums prie ausies – jo netikėjimo ženklo. Suprantate? Nes iš pat pradžių jis buvo netikintysis. Jis tuo abejojo. Gerai. O, net neleiskite... neleiskite jam aiškinti Rašto savo išmintimi ir... ir iškreipti Jo, ir iškraipyti Jo savo paties išmintimi per samprotavimo jėgas. Jūs tiesiog išlikite nusižeminę ir pasakykite: „Dievas taip pasakė ir daugiau nieko nereikia.“ Taigi... mes per daug nusivėlinsime, todėl geriau sustokime čia pat ir... ir judėkime toliau.

227 Taigi, pereikime prie Antrojo Antspaudo. Kai užmuštas, prisikėlęs Avinėlis jį atidengė, o antrasis į veršį panašus žvėris pasakė: „Ateik, pažiūrėk kokia yra antspaudo paslaptis.“ Taigi, mes tai suprantame. Avinėlis, jūs prisimenate, turi atidengti kiekvieną Antspaudą. Ir antrasis žvėris... Jeigu pastebėjote tai iš sekos, kurią neseniai išnagrinėjome bažnyčios perioduose – tas pats dalykas. Antrasis... Pirmasis buvo liūtas, kitas buvo... buvo... buvo kaip veršis ar jautis, ar kažkas. Suprantate? Ir žvėris pasakė: „Ateik, žiūrėk.“ Taigi, ir... kai Avinėlis atidengė Antspaudą. Ir po to nuėjo pažiūrėti.

Ir kas atsitiko, kai jis nuėjo? Pažiūrėkime, ką jis surado. „Ateik, žiūrėk.“ Štai čia yra užantspauduota paslaptis. Tai buvo šioje vietoje maždaug du tūkstančius metų. Pažiūrėkime, kas tai yra. Taigi, mes atradome čia, kad jis pamatė ką? Pasirodė raudonas žirgas.

230 Taigi, mano supratimu (tai yra pagal mano supratimą), tas didis kalavijas, kurį jis turėjo savo rankoje... Taigi, dabar mes turime maždaug tris dalykus, kuriuos norime panagrinėti per kitas maždaug penkiolika, dvidešimt minučių. Tiesiog paskaitykime ir pažiūrėkime, ką Jis čia sako.

Ir išėjo... (4-a eilutė) ...išėjo kitas žirgas, raudonas... (pirmasis buvo baltas) ...ir ant jo sėdinčiajam buvo duota valdžia atimti iš žemės taiką, ir... kad jie vienas kitą žudytų; ir jam buvo duotas didelis kalavijas.

231 Taigi, čia yra simboliai ir mes norime juos įdėmiai išnagrinėti. Tačiau mano supratimu, kiek man dabar yra žinoma (Suprantate?), Jėzus išpranašavo tą patį Mato 24. Suprantate? Jis pasakė: „Taigi, jūs girdėsite apie karus ir karų gandus, ir tiesiog apie karus ir karų gandus ir karus...“ bet pasakė: „Visa tai dar nėra tai. (Suprantate?) Laikas dar nėra atėjęs.“

Suprantate, jie uždavė Jėzui tris klausimus (Suprantate?), ir Jis atsakė jiems į tris klausimus. Šioje vietoje dauguma mūsų brolių susipainiojo, bandydami priskirti... Arba broliai adventistai... apie tuos septinos dienas... ir panašiai iki pat: „Vargas tai, kuri žindo ir vartai bus uždaryti sabato dieną,“ – ir štai tokie dalykai. Tai bent. Tai net neturi ryšio su klausimu (Suprantate?), visiškai nesusiję. Suprantate? Jis atsakė į tai, ko jie paklausė, bet Jis ne... nepritaikė to visko paskutiniuosius dienas.

233 Jis pasakė: „Jūs išgirsite...“ (Taigi, mes nagrinėjime štai šį vieną dalyką čia. Mes prieisime prie kitų, su tuo susijusių, dalykų už kelių vakarų.) Pažiūrėkite. Jis pasakė: „Jūs išgirsite apie karus ir karų gaudus ir panašiai. Tuomet visa tai nėra... Suprantate, tuomet jie... jie vėl sugrįš ir atiduos jus ir taip toliau ir panašiai ir visa... visa... Tai dar nebus tai.“ Bet, kai Jis priėjo prie laiko, kai Jis ketino pasakyti jiems apie tai, ko jie Jo paklausė – pasaulio pabaigą: „Kai vyks visi šie dalykai, kai ten neliks vieno akmenų ant... Koks bus ženklas? Ir kada ateis pasaulio pabaiga?“ Suprantate? Jie paklausė Jo trijų dalykų. Tuomet, kai Jis priėjo prie pasaulio pabaigos Jis pasakė: „Kai pamatysite figmedį išleidžiantį savo lapus (Suprantate?), taigi jūs žinokite, kad laikas yra arti, ir iš tiesų Aš sakau jums, kad ši karta nepraeis, kol viskas neišsipildys.“

Kaip bedieviui be išaiškinimo patinka tuo remtis. Suprantate? Jis pasakė: „Ši karta,“ – ne ta karta su kuria Jis kalbėjo, karta, kuri pamatys figmedį išleidžiantį savo lapus.

237 Taigi, aš noriu jūsų kažko paklausti. Tiesiog... tiesiog... tiesiog pažiūrėkite į kažką štai čia priešakyje. Per du su puse tūkstančių metų dabar Izraelis yra valstybė. Seniausia pasaulyje vėliava šį vakarą plėvesuoja virš Jeruzalės. Izraelis yra savo tėvynėje. Kartą čia buvo brolis, kuris norėjo būti misionieriumi, norėjo vykdyti misionieriauti žydams. Aš pasakiau: „Galbūt vieną kitą ir surasi.“

O, žmonės galvoja, kad visą tautą... Ne, pone. Izraelis atsiverčia kaip tauta, o ne kaip asmuo. „Per vieną dieną gims tauta.“ Tai Izraelis. Visas Izraelis yra išgelbėtas. Tik nepamirškite to. Paulius taip pasakė. Visas Izraelis yra išgelbėtas. Dabar, atkreipkite dėmesį. Visas Izraelis... Tai yra visiškai teisinga.

240 Taigi, atkreipkite į tai dėmesį. Tačiau Jis pasakė: „Kai jūs pamatysite figmedį ir visus kitus medžius išleidžiančius savo lapus...“ Taigi, stebėkite. Per du tūkstančius su puse metų niekada nebuvo tokio meto, kuriuo Izraelis būtų sugrįžęs į savo tėvynę. Mes žiūrėjome trumpą filmą: „Trys minutės iki vidurnakčio.“ Ji yra ten kaip tauta, šešiakampė Dovydo žvaigždė plėvesuoja, ir visi kiti dalykai.

Ar apskritai yra buvęs toks laikas, kuriuo denominacijos būtų turėjusios tokius prabudimus, kokius jos turėjo pastaruosius du metus? Taigi, tiesiog išnagrinėkite tai dabar. Mes esame namuose. Kada apskritai denominacijos klestėjo taip per žmogaus tarnavimą, kaip dabar su Biliu Grehamu, metodistais, baptistais ir taip toliau? Kada apskritai buvo žmogus (Išnagrinėkite istoriją.), kuris atėjo į formalią bažnyčią, su vardu, kuris baigiasi h-a-m [Anglų kalboje. – Vert.]? Tiesiog klausiu jūsų... „A-b-e... A-b-r-a-h-a-m [Anglų kalboje. – Vert.]“ Taigi, pažvelkite, Abraomo varde yra septynios raidės, A-b-r-a-o-m-a-s, bet brolis Bilis

Grehamas susideda iš G-r-e-h-a-m-a-s šešių [Anglų kalboje. – Vert.], ne septynių, pasaulis. Štai kam jis tarnauja – žemiškai bažnyčiai.

245 Žemiška bažnyčia buvo Lotas Sodomijoje ir kai šis žmogus ten nuėjo, ir pamokslavo, ir apakino juos per Evangeliją, tačiau ten buvo Vienas, Kuris pasiliko su Abraomu, ir Abraomas pavadino Jį: „Elohimu, Viešpačiu.“ Taigi, kai Abraomas pamatė ateinančius Tris, jis pasakė: „Mano Viešpatie.“

O Lotas pamatė ateinančius du, jis pasakė: „Mano Viešpačiai.“ Štai jums ir skirtumas. Ar matote savo trejybinių darbų? Suprantate, suprantate? Jėzus pasakė: „Kaip tai buvo Loto dienomis...“ Ar suprantate tai?

249 Atkreipkite dėmesį, suskaičiuokite tai. Taigi, Vienas atėjo į šitą dvasinę bažnyčią, Nuotaką, Abraomą, kuris nebuvo... Sodomijoje iš pat pradžių. Ir stebėkite, ką Jis padarė. Jis iš viso nepamokslavo taip kaip tai darė jie. Jis mokė juos, bet po to Jis priešais juos parodė ženklą. Jis parodė Mesijo ženklą. Jo nugara buvo atsukta į palapinę ir Jis pasakė: „Abraomai...“ Taigi, nepamirškite jo faktinis vardas prieš kelias dienas buvo Abramas. Bet Jis pasakė: „Abraomai, kur tavo žmona S-a-r-a?“ Prieš kelias dienas iki to ji buvo vadinama S-a-r-a-j-a. Abraomas atsakė: „Ji palapinėje už Tavęs.“

Ir Jis pasakė: „Abraomai, Aš (Štai jums ir vėl asmeninis įvardis.), Aš aplankysiu tave pagal pažadą, kurį tau daviau.“ Ar suprantate, Kas Jis buvo? Suprantate? Žmogus dulkinais drabužiais, valgė veršio mėsą ir gėrė karvės pieną, ir valgė grūdų duonos (Taip, pone.): Dievas, Elohimas, pasireiškęs kūne – pažadėjo paskutinį dieną vėl Save išreikšti kūne.

Atkreipkite dėmesį. „Abraomai, kur tavo žmona Sara?“

„Ji yra palapinėje už Tavęs.“

Jis atsakė: „Aš aplankysiu tave.“

252 O ponija, žinoma, būdama šimto metų amžiaus, ji kaip ir nusijuokė prisidengdama rankove. Ji tai padarė palapinės viduje, už užuolaidos palapinėje. Ji pasakė: „Aš, sena moteris...“ Na, daug metų jie jau negyveno kaip vyras su žmona, žinote, nes jam buvo šimtas metų, o... o jai buvo devyniasdešimt. Pasakė: „Taigi, tai niekada neišsipildys.“ O Jis pasakė: „Kodėl ji juokėsi?“ Tai bent. Jo nugara buvo atsukta į palapinę. „Kodėl ji juokėsi sakydama: 'Kaip tai galės išsipildyti?'“ Suprantate, Jis parodė jam ženklą. Taigi, Jis mums pažadėjo, kad tai vėl pasikartos paskutiniu laiku. Ir du vyrai nuėjo ten ir pamokslavo Žodį, ir pasakė jiems iš ten išeiti, ta vieta bus sudeginta ir panašiai, ir taip įvyko. O Lotas suabejojo, žemiška bažnyčia buvo nuodėmėje, klampynėje, bet visgi svyravo savo organizacinėse programose... Tačiau Nuotaka... Tas Žmogus niekada pas juos neatėjo. Jis tik nuėjo ir pašaukė Nuotakos tipą. Taigi, mes esame paskutiniuosiose dienose. Suprantate?

257 Dabar, atkreipkite dėmesį. Jūs sakote: „Ten Dievas pasireiškė kūne.“

Pats Jėzus pasakė: „Kodėl jūs Mane smerkiate?“ Pasakė: „Ar jūsų Biblijoje nėra parašyta, jūsų įstatymuose, kad jie, pranašai, kuriems atėjo Dievo Žodis...“ Jėzus pasakė, kad Žodis atėjo pranašams, nes Jis elgėsi pagal Raštą visuose dalykuose. Jis pasakė: „Taigi, Dievo

Žodis sako, kad Žodis atėjo pranašams ir jūs vadinote juos dievais, nes jiems atėjo Dievo Žodis.“ Pasakė: „Tuomet kaip jūs ketinate Mane pasmerkti, kai Aš sakau, kad esu Dievo Sūnus?“ jų pačių įstatymais... O, tai bent. Štai taip. Suprantate? Kaip... kur mes esame? Mes esame paskutiniajame laike.

258 Taigi, dabar įdėmiai klausykitės. Taigi, mes atradome, kad bus karai ir karų gandai. O dabar mes matome, kad figmedis išleido savo lapus ir kiti medžiai išleido savo lapus, metodistai, baptistai, presbiterijonai, ir visi išleido savo lapus, vyksta didelis prabudimas. Taigi, aš tikiu, kad Dievas surenka Nuotaką tai paskutinei valandai, išrinktuosius. O, tai bent.

Taigi, atkreipkite dėmesį. Dabar atsižvelkime į tai, ką tuomet pamatė Jonas, tuos dalykus, kuriuos jis pamatė: pasirodo raudonas žirgas ir jo raitelis. Jam duota jėga žudyti dideliu kalaviju.

261 Taigi, štai koks yra mano apreiškimas apie tai – Tai ir vėl šėtonas. Tai ir vėl šėtonas kitame pavidale. Taigi, mes žinome, kad... kad Antspaudai yra susiję su... (Kaip minėjau kažkurį vakarą) ir trimitai yra susiję su... su... su pilietiniais karais (Suprantate?), žmonių tarpe ar tautų tarpe. Bet čia jūs atrandate, kad šis žmogus turi kalaviją, todėl jis yra susijęs su politiniu bažnyčios karu. Taigi, jūs galite taip nemanyti, bet sekite tai minutėlę, tik kelias minutes.

Atkreipkite dėmesį į šių žirgų spalvų pasikeitimą – tas pats raitelis. Žirgų spalvos pasikeitimas... O žirgas yra gyvulys, ir Biblijoje gyvulys simboliškai reiškia jėgą. Ta pati sistema jojanti ant kitos spalvos jėgos, iš nekaltos baltos į kruviną raudoną... Suprantate? Stebėkite jį dabar kaip jis pasirodo.

263 Kai jis iš pradžių pasirodė, jis buvo tik... Na jis buvo tik nedidelis mokymas... tarp jų vadinamu nikolaizmu. Žinoma tai negalėjo nieko nužudyti. Tai Apreiškimo 2:6, jei norite tai pasižymėti. Jis nei vieno negalėjo užmušti. Tai tėra mokymas, tiesiog dvasia žmonių tarpe. Taigi, jis nei vieno nenužudytų.

O, jodamas ant šio baltojo žirgo jis buvo toks nekaltas. „Na, žinote, mes galime turėti didingą pasaulinio masto bažnyčią. Mes galėtume ją pavadinti visuotine bažnyčia.“ Jie vis dar taip daro. Gerai. Suprantate? Taigi, „Mes galėtume... O, tai visiškai nekalta. Ir, o, tai taip nekalta. Tai yra tiesiog žmonių grupė. Mes susirinksime kartu bendravimui.“ Suprantate, tai labai nekalta. Tai balta, toks buvo baltasis žirgas. Suprantate? Taigi.

264 Taigi, aukštą postą užimantieji ir geriau apsirengę, ir turintieji išsilavinimą, žinote, kaip kartu pagal plunksnas susirenkantys paukščiai, žinote, mes... mes tiesiog kartu apspręsime dalykus. „O vargšų grupė, na, jeigu jie nori toliau klupinėti, na, gerai. Tačiau mes... mūsų bažnyčioje rinksis aukštesnės klasės žmonės. Jeigu mes tik galėtume atsiskirti, mes... mes būtume... mes būtume grupė masonų ar panašiai. Žinote, mes... mes tiesiog patys susitvarkysime... arba [pasivadina – Vert.] „Od Felous“ kaip jie save vadina.“ Ir tuomet... Ne „Od Felous“ ložė, taigi, bet jūs suprantate, ką aš turiu omenyje. Todėl tikram tikinčiajam tai yra keista.

264a Taigi, bet priešingu atveju... kitais žodžiais tariant: „Mes norime nedidelės grupės, nedidelis sindikatas, kurį galėsime vadinti savu.“ Tai tik mokymas... labai nekaltas. Broliai, na, mes nieko prieš jus, žmones, neturime, tikrai ne. Su jumis viskas gerai, tačiau, žinote, mes jaučiame, kad... kad turime verslą ir... Mums... mums daug geriau, jei mes tiesiog rinksimės kartu.“ Suprantate? O... o... Galiausiai tai tęsėsi tol, kol tai išsipildė. Taip, pone. Susirinkime...

Bet, kai ši siaubinga, apgaulinėjanti įsikūnijusi dvasia (O, žmogus.), įsikūnijusia dvasia, ši mokymo dvasia įsikūnijo žmoguje, kad užimtų Kristaus vietą, tuomet ji privalo būti garbinama, pavirto tokiu garbinimu kaip Kristaus.

265 Kitais žodžiais tariant, pačiame Vatikane (Taigi, aš būtent ten buvau.) yra parašyta „VICARIVS FILII DEI“, ir tai yra užrašyta romėniškais skaitmenimis. Taigi, tiesiog nubrėžkite liniją iš apačios tų romėniškų skaitmenų. Ir tai reiškia: „Vietoj Dievo Sūnaus.“ Kitais žodžiais tariant – jis yra vietininkas. (Jūs žinote, kas yra vietininkas. Tiesiog tas, kuris užima kažkieno vietą.) Jis yra vietininkas vietoj Dievo Sūnaus. Ir Biblijoje yra pasakyta: „Tegul turintis išminties dovaną suskaičiuoja žvėries skaičių, nes tai yra žmogaus skaičius ir jo skaičius yra 666.“ Taigi, jei paimsite „VICARIVS FILII DEI“ ir nubrėšite liniją (romėniški skaičiai: „V“ yra 5, „I“ yra 1.) ir sudėkite juos, ir pažiūrėkite ar negausite 666.

267 Biblijoje yra pasakyta, kad jis sėdės Dievo šventykloje, garbinamas kaip Dievas. Kai tas nedidelis mokymas tapo... įsikūnijęs, jis tapo vietininku vietoj Dievo Sūnaus. Suprantate? O, tai bent. Ta siaubinga apgaulinėjanti dvasia. Jei norite apie tai perskaityti, perskaitykite Antrame Tesalonikiečiams 2:3. Ir jūs galėsite pamatyti kur tai yra. Ir žinoma, jūs prisiminsite, kad šėtonas yra visų tautų, visos politinės jėgos galva. Kas iš jūsų tai žino? Ar norite tai pasižymėti? Mato 4:8.

Šėtonas užkėlė Jėzų į aukštą kalną ir jis parodė Jam visas buvusias pasaulio karalystes ar būsiančias, per laiko akimirką. Štai kokia asmenybė, jis tarė: „Aš atiduosius jas Tau, jei Tu mane pagarbinsi.“ O Jėzus žinojo, kad Jis taps jų paveldėtoju.

269 Štai ką jie sako: „Na, jūs grupė vargšų besiritinėjančių ant grindų...“ Na, mums atiteks pasaulis. „Romieji paveldės žemę.“ Jėzus tai pasakė. Suprantate, suprantate? Atkreipkite dėmesį, Jėzus žinojo, kad Jis bus jų paveldėtojas, todėl Jis atsakė: „Eik šalin, šėtone. Nes yra parašyta. (Iš karto vėl su Rašto vieta. Suprantate?) Garbink Viešpatį ir tik Jį vienintelį.“

Taigi dabar, kai... kuomet jis kaip sau viršiausias demonas įsikūnija į šį ypatingai religingą žmogų (kaip išpranašauta Biblijoje), tuomet jis suvienija savo bažnyčią su valstybe, abi jo jėgos susvienija. Suprantate? Kai pasirodė antikristo dvasia – tai tebuvo dvasia. Po to ji tapo kuo? Tuomet ji tapo... Taigi, sekite šį Antspaudą. Kai dvasia išėjo, ji buvo antikristas – prieš Kristaus mokymą.

273 Gerai. Po to padarė kitą dalyką... Ką Kristus liepė padaryti Savo Bažnyčiai... tai buvo prieš nuodėmę. „Derėtų... O, tai to nereiškia. Tai... tai to nereiškia. Tai buvo skirta kažkam kitam. Tai.. tai buvo prieš šimtus metų atgal. Tai.. tai mums neskirta.“ Suprantate? Tai yra

„anti“ – „prieš“. Tada tai tapo... Taigi, išjojo raitelis. Jis buvo... jis neturėjo jokios karūnos, bet jam buvo viena duota. Tas baltasis žirgas... Jis turėjo lanką be strėlių. Suprantate? Todėl, kai jis išjojo... tuomet po kurio laiko jam buvo duota karūna, nes ant dvasios galvos jūs negalėtumėte uždėti karūnos. Tačiau, kai ši dvasia įsikūnijo jo antrame darbe... jo epochoje, jo mistiniame... Antrame darbe jis tapo karūnuotas melagingas pranašas per antikristo dvasios veikimą. Taigi, mes dabar jį ten matome. Taigi, jis tokiu tampa, kuomet jis paima tą... Tada jis beveik... Šėtonas valdo politines pasaulio jėgas.

276 Taigi, jis pasiekia tokią vietą, kurioje sukuria visuotinę bažnyčios jėgą, užimdamas religinga jėga. Ir nejaugi jūs nesuprantate, mano broliai, kad... ši tauta pasirodo 13-ame Apreiškimo skyriuje, tas mažas gyvulys iškilo kaip avinėlis ir jis turėjo du ragus: valstybinę ir bažnytinę jėgą. Tačiau jis pasielgė taip pat kaip pasielgė prieš jį buvęs žvėris. Tai keista – Amerikos numeris yra trylika ir tai moteris. Ir yra keista, kad ji netgi pasirodo 13-ame Apreiškimo skyriuje. Mes pradėjome turėdami trylika juostelių vėliavoje, trylika žvaigždžių, visko trylika, trylika, trylika, visur vien tik trylika. Ir visur moteris, moteris, moteris iki pat galo.

278 Ir galiausiai tai pasibaigia, aš išpranašavau – moteris ją valdys. Nepamirškite, tai buvo prieš trisdešimt metų, aš tai pasakiau ir... ir... iš septynių dalykų, kuriuos pasakiau, penki iš jų jau yra išsipildę. Ir jie jau ten turi žmogų, kuris atves ją. Ir jūs tai išrinkote balsuodami per ten esančią politiką. Jūs...

Gerai. Yra tiek daug, ką galima pasakyti. Beveik negali prieiti prie vietos, prie kurios nori prieiti. Atkreipkite dabar dėmesį. Aš ilgai jūsų neužlaikysiu, jei turėsiu pratęsti rytoj vakare.

280 Pažvelkite, atkreipkite dėmesį. Kai šėtonas... Taigi, visi, kurie supranta, jog šėtonas valdo politines pasaulio jėgas... Jis taip pasakė (Mato ketvirtame skyriuje ir jūs supraskite tai, ir 8-a eilutę). Visos karalystės priklauso jam. Dėl šios priežasties jie kovoja, kariauja, žudo.

Taigi, nepamirškite... ar tai ne keista? Jiems buvo duotas šis kalavijas žudyti vienas kitą. O, tai bent. Atkreipkite dabar dėmesį. Taigi, kai jis tai padarė jis dar neturėjo bažnytinės jėgos. Bet jis pradėjo nuo melagingo mokymo demono ir tas mokymas tapo doktrina. Ta doktrina tapo... įsikūnijo melagingame pranaše ir po to jis nuvyko į tinkamą vietą. Jis niekada nenuvyko į Izraelį, jis nuvyko į Romą, Nikėją, Romą.

284 Buvo suorganizuota taryba ir jie išrinko aukščiausią vyskupą. Ir po to tai padarydami jie kartu suvienijo bažnyčią ir valstybę. Po to jis išmetė savo lanką. Jis nulipo nuo savo baltojo žirgo. Jis užsėdo ant savo raudono žirgo, nes jis gali nužudyti bet ką, kas su juo nesutinka. Štai ir jūsų Antspaudas. O, tai bent. Tas pats žmogus. Stebėkite kaip jis joja ant jo iki pat amžinybės. Suprantate? Suvienija kartu abi savo jėgas. Tas pats dalykas, kurį jie bando padaryti būtent dabar, tas pats.

285 Šiandien ir... Keistas dalykas, galbūt jūs to nesuprantate, bet šiandien iš baptistų grupės Luisvilyje (Jūs girdėjote tai per radiją.) atsistojo kalbėtojas ir... (Kas iš jūsų tai girdėjote? Suprantate, suprantate? Gerai, štai taip.) Jie nori ir dabar prašo bažnyčios, kad mums nereikėtų, o, tiesiog prisijungti prie katalikų bažnyčios, bet kad mes tiesiog

bendrautume su jais. Nori... Ir tuo pačiu laiku tai vyksta ten Luisvilyje, o čia Dievas atskleidžia Antspaudus Savo žmonėms, kad parodytų mums: „Nedarykite to.“ Matote kaip abu veikia kartu. Nepamirškite, varnas ir balandis arkoje tupėjo ant tos pačios laktos. Žinoma. Tik nepamirškite.

286 Taigi, mes atrandame, kad jis suvienija savo jėgas. Tuomet, kai jis tampa ir valstybe ir bažnyčia, bažnytiškas – ką tuomet jūs darysite? Jis suformuoja savo paties religiją ir tada jis gali daryti ką tik panorės. Tada jis turi teisę nužudyti bet kurį, kuris su juo nesutinka. Būten tai jis ir padarė, taip pat. Ir jis padarė tai būtent taip. Ir kai... jis... jis jis padarė su tikrais gyvojo Dievo šventaisiais, kurie laikėsi Žodžio ir su juo nesutiko jo dogmų atžvilgiu, jis nužudė juos.

287 Taigi, broli Ly Veilai, ir jūs čia esantys mokytojai, aš nežinau ar jūs esate tai skaitę ar ne – „Nikėjos amžius ir ankstyvoji bažnyčia...“ Jei norėtumėte tai perskaityti – galite tai surasti Šmukerio „Šlovingoje Reformacijoje“ ir jūs atrasite, kad kai Šv. Augustinas iš Hipo tapo kunigu Romos bažnyčioje, jis turėjo galimybę, kai vieną kartą Šventoji Dvasia norėjo ant jo nužengti, bet jis ją atmetė. Kas iš jūsų tai žino kaip mokytojai? Taigi, jis atmetė Šventąją Dvasią.

Tai yra tikslus šiandieninės protestantų bažnyčios provaizdis, kuris atmetė Šventąją Dvasią. Jis sugrižo atgal į Hipą ir būtent jis buvo tas, kuris pasirašė tą dokumentą, kuris turėjo apreiškimą iš Dievo, kad tai buvo gerai ir patiko Dievui – nužudyti kiekvieną žmogų, kuris netikėjo taip, kaip Romos katalikų bažnyčia.

289 Taigi, pasiklausykite, aš cituoju iš „Martyrologijos“ [Kankinių knygos. – Vert.]: „Nuo Šv. Augustino iš Hipo laikų iki 1586 m. (iš Romos martyrologijos), Romos katalikų bažnyčia nužudė 68 milijonus protestantų.“ Ar jo kalavijas buvo raudonas? Ar jis jojo ant raudono žirgo? Kas tai buvo? Ta pati jėga, tas pats raitelis. Štai čia Antspaudas. Jie pripažįsta apie tuos 68 milijonus iš martyrologijos, neskaitant tų nužudytųjų, kurie nebuvo įskaičiuoti. O, malonės... Tamsių amžių metu milijonai buvo sumaitinti liūtams ir nužudyti įvairiais būdais dėl to, kad jie nenusilenkė tai katalikiškai dogmai. Jūs tai žinote.

290 Kiek laiko turite? Gerai, leiskite man šį tą perskaityti. Atsiverskite su manimi. Leiskite dabar jums šį tą parodyti. Tiesiog trumpai įsivaizduokime tai. Tiesiog dabar man atėjo mintis ir mes tiesiog tai perskaitysime. Atsiverskime Apreiškimo 17-ą skyrių, iš Apreiškimo. Mes vis dar turime penkioliką minučių. Gerai. Taigi, dabar mums skaitant labai įdėmiai klausykite. Jūs, kurie turite savo Biblijas, galite atsiversti. Duosiu jums šiek tiek laiko, kad galėtumėte tai padaryti.

Ar supratai tai, Ly? Aš tai paėmiau iš Šmukerio. Suprantate? „Šlovingoji reformacija“, tai paimta būtent iš Romos Vatikane martyrologijos. Taigi...

292 Taip buvo iki Šventojo Patriko žmonių persekiojimo. Ir po to jie vadina Šventąjį Patriką jų... jų šventuoju. Šventasis Patrikas buvo toks katalikas, koks ir aš, o jūs žinote, koks aš katalikas. Jis... jis neapkentė bažnyčios mokymo. Jis atsiskė eiti pas popiežių. Taip, pone.

Šventasis Patrikas netgi... Na, jums derėtų... ar esate buvę Šiaurės Airijoje, kur buvo jo mokykla? Jūs žinote, kad jo vardas nebuvo Patrikas. Kas iš jūsų tai žino? Jo vardas buvo Sukotas. Teisingai. Jis neteko savo sesers. Jūs prisimėte, kai jie buvo... Suprantate?

293 Gerai. Taigi, atkreipkite dėmesį: 17-as Apreiškimo skyrius. Taigi, tiesiog kiekvienas pabandykite atverti savo širdį ir leiskite Šventajai Dvasiai jus dabar mokyti.

...atėjo vienas iš septynių angelų, turinčių septynis dubenis...

Taigi, suprantate, ten yra septyni dubenys. Žinote, tai tie septynetai, kuriuos mes sutinkame nagrinėdami. Jie visi išsipildo būtent tuo pačiu laiku, seka paskui rykštes, seka paskui bažnyčios periodus lygiai taip pat, nes visa tai yra užantspauduota toje vienoje Knygoje, viskas, ir viskas įvyksta iš eilės, ir vienas pereina tiesiai į kitą, ir kitas į dar kitą. Yra dvi veikiančios dvasios – Dievo ir velnio. Suprantate?

...turinčių septynis (paskutinius) dubenis, ir kalbėjo su manimi, man sakydamas: „Ateik čia; aš tau parodysiu teismą tos didžiosios paleistuvės, sėdinčios ant daugybės vandenių;

295 Taigi, pažvelkite čia, štai čia. Tie vandenys... Paleistuvė, kas tai? Tai moteris. Negali būti vyras. O koks yra moters simbolis bažnyčioje... Biblijoje? Bažnyčia. Kodėl? Kristaus Nuotaka ir panašiai (Ar suprantate?), tai moteris, bažnyčia.

Taigi, „vandenys“ – ką tai reiškia? Pažvelkite štai čia. Perskaitykite 15-ą eilutę apie tai čia.

Ir jis man sako: „Vandenys, kuriuos matei, kur sėdi ta paleistuvė, yra žmonės... minios... tautos, ir kalbos.

Šita bažnyčia valdo visam pasauliui (Suprantate?), „...sėdinčios ant daugybės vandenių“.

Su kuria žemės karaliai paleistuvavo... (Dvasinis paleistuvavimas yra jos mokymo priėmimas – nikolaitų mokymo.) ...ir žemės gyventojai buvo pasigėrę jos paleistuvavimo vynu... (Oho, tai jau tikrai tuo pasigėrusi grupė. Jūs...)

Taigi jis dvasioje nunešė mane į dykumą; ir mačiau moterį...

300 Ir ar žinote kad, pačių katalikų raštuose yra pripažįstama, kad tai yra jų bažnyčia. Kas iš jūsų tai žino? Būtent jų pačių raštuose, aš turiu „Mūsų tikėjimo faktai“, jie taip vadinasi. Suprantate? Priklauso kunigui. Gerai. Gerai.

Taigi jis dvasioje nunešė mane į dykumą; ir mačiau moterį, sėdinčią ant skaisčiai raudonos spalvos žvėries, pilno piktžodžiavimo vardu, turinčio septynias galvas ir dešimt ragų.

Taigi, tiesiog sekite tai, tą simbolį, tas septynias galvas. Taigi, suprantate, čia... pasakyta: „Ir... ir... ir... galvos (kurias matei) yra septyni kalnai, ant kurių sėdi moteris.“ Roma sėdi ant septynių kalnų. Suprantate? Taigi, čia nėra jokios klaidos. Suprantate? Septynios galvos ir dešimt ragų. Jūs žinote – yra dešimt karalysčių ir taip toliau.

O ta moteris buvo apsirengusi purpurine bei skaisčiai raudona spalva ir pasipuošusi auksu ir brangakmeniais... ir perlais, savo rankoje turinti auksinę taurę, pilną savo paleistuvystės bjaurybių ir nešvarumų;

Ta antikristo dvasia, paleistuvavimo (Suprantate?) mokymas, svetimavimas Dievo akivaizdoje. Suprantate? Taigi, ji turėtų būti nuotaka (Suprantate?), bet ji svetimauja. Suprantate? Lygiai kaip padarė leva... tiesiog kaip ten elgiasi bažnyčios. Suprantate?

303 *Ir ant jos... kaktos buvo užrašytas... vardas: „PASLAPTIS, DIDYSIS BABILONAS... (Visi žino, kad Babilonas yra Roma.) ...ŽEMĖS PALEISTUVIŲ IR BJAURYBIŲ MOTINA“. Ir... (Pasiklausykite 6-os eilutės.) ...Ir mačiau tą moterį, girtą nuo šventųjų kraujo ir nuo Jėzaus liudytojų kraujo; ir ją pamatęs stebėjaisi didele nuostaba.*

Ji buvo tokia graži su kryžiais ir viskuo ant savęs. Kaip apskritai ji galėtų būti kalta dėl šventųjų kraujo gėrimo. Tai privertė jį susimąstyti. Taigi... Jis pasakys jam.

Ir angelas man tarė: „Kodėl stebėjaisi? Aš tau pasakysiu paslaptį tos moters ir... ją nešančio žvėries... (Taigi, to nėra nei po vienu Antspaudu. Tai yra kažkas kita. Suprantate?) ...Ir jis tarė... septynios galvos ir dešimt ragų.

Žvėris... kurį matei, buvo ir nėra; ir pakils iš bedugnės duobės... (neturi pamato, popiežius) ...ir eis į pražūtį; ir gyvenantys žemėje, kurių vardai nuo pasaulio įkūrimo nebuvo įrašyti gyvenimo knygoje... (Štai išrinktieji. Suprantate?) ...nuo pasaulio įkūrimo... (Kaip... kada jūsų vardas buvo įrašytas Gyvenimo Knygoje? Prabudimo, kuriame lankėtės, metu? Ne, pone. Nuo pasaulio įkūrimo.) ...žiūrėdami į žvėrį, kuris buvo ir nėra, ir vis dėlto yra.

Matote – žvėris. Vienas žus, kitas užims jo vietą. Jis buvo. Jo nebuvo. Jis buvo. Jo nebuvo. Buvo. Jo nebuvo ir tokiu būdu ji įeis tiesiai į pražūtį. Suprantate? Gerai.

309 *Ir štai protas, turintis išmintį... (Kas iš jūsų žino, kad yra devynios dvasinės dovanos ir viena iš jų yra išmintis? Gerai.)...Septynios galvos yra septyni kalnai, ant kurių sėdi moteris. (O, jūs turėtumėte būti visiškai akli, kurti ir nebyliai, kad to nesuprastumėte. Gerai.) ...yra septyni karaliai: penki kritę, ir vienas yra... (Neronas.) ...ir...vienas yra... neatėjęs; ir kai jis ateis, turės trumpam pasilikti.*

Prisiminkite, ką jis padarė: sudegino miestą ir apkaltino krikščionis. Ir pririšo savo motiną prie žirgų jungo skersinio ir paleido per gatves ir grojo smuiku, kol Roma degė. Gerai.

O žvėris, kuris buvo ir nėra, – jis yra aštuntasis...

Pagoniškoji Roma buvo įvesta į popiežiškąją Romą, kai įsikūnijusio antikristo dvasia įsikūnijo ir buvo karūnuota, jis buvo paskelbtas karūnuotu Romos karaliumi, tiek valstybės ir bažnyčios drauge. O, broli. Suprantate? To tiesiog pilna. Suprantate?

...yra... iš septynių, ir eina... (Kiek laiko jis tęsiasi? Jie niekada sistemos nepakeitė.) ...į pražūtį.

...dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar nėra gavę karalių... karalystės; bet gaus valdžią kaip karaliai vienai valandai su žvėrimi. (Tai diktatoriai, suprantate, žinoma.)

Šitie turi vieną mintį... (Taigi, pažvelkite į tai. Ir jie dar kalba apie komunizmą.) ...Šitie turi vieną mintį, ir duos savo valdžią bei jėgą žvėriui.

Šitie kariaus su Avinėliu, ir Avinėlis juos nugalės, nes jis yra viešpačių Viešpats, ir karalių Karalius; ir su juo esantys yra pašaukti ir išrinkti, ir ištikimi.

Ir jis man sako: „Vandenys, kuriuos matei, kur sėdi ta paleistuvė, yra žmonės ir minios, ir tautos, ir kalbos.

313 *O tie dešimt ragų, kuriuos matei ant žvėries, šitie nekęs paleistuvės... (Kai sąjunga bus nutraukta, mes kalbėjome apie tai praėjusį vakarą.)... ir nuniokos ją ir padarys nuogą, ir es jos kūną, ir sudegins ją ugnimi.*

Nejaugi nežinote, kad Biblijoje yra sakoma, kad laivų kapitonai ir visi kiti pasakė: „Bėda, bėda, tas didysis miestas... pavirto niekais per vieną valandą.“ Suprantate?

Nes Dievas į jų širdis įdėjo išpildyti jo valią ir sutarti, ir duoti savo karalystę žvėriui, kol išsipildys Dievo žodžiai.

...ta moteris, kurią matei, yra tas didysis miestas, kuris viešpatauja žemės karaliams.

315 [vardinkite man vieną... Rusija visiems neviešpatauja. Mes visiems neviešpataujame. Yra tik vienas karalius viešpataujantis kiekvienai... kaip ta Nebukadnecaro geležis siekianti kiekvieną kojos pirštą, tai Roma. Roma nedaro to kaip tauta, ji tai daro kaip bažnyčia.

Visos šalys po dangumi veda į Romą. Akivaizdu kodėl jis pasakė: „Kas gali su juo kariauti?“ Jis gali pasakyti „taika“ – tai viską nulemia. Visi katalikai pasakys: „Nekariaukite.“ Ir jis... jie nekariaus. Tai visas. Kas gali padaryti tai, ką jis gali padaryti? Niekas. Teisingai. Todėl jie stebėjosi stebuklais, kuriuos jis galėjo padaryti. Jis gali sustabdyti karą. Viskas, ką jam reikia padaryti, tai tiesiog pasakyti: „Sustokite.“ Tai viskas. Bet ar jūs manote, kad jis taip padarys? Tikrai ne.

317 Atkreipkite dėmesį. Tai tikrai parodo... Jie turėtų nužudyti vienas kitą. Jie turėtų nužudyti vienas kitą. Iš pradžių jo lanke nebuvo strėlių, bet tai padarė jo didelis kalavijas. Jis žudė vėliau ir pasikeitė iš balto žirgo į raudoną žirgą. Būtent tas pats velnias su savo kalaviju.

Ką pasakė Jėzus? Jėzus pasakė: „Tie, kurie ima kalaviją, žus nuo jo.“ Jums nereikia priešintis. Suprantate? Jėzus, tą naktį, kai Jis pasakė... tai pasakė, o Petras pasiemė savo kalaviją. Suprantate? Tiesiog... tiesiog elkitės taip, kaip Jis pasiėlgė. Tiesiog taip darykite.

319 Taigi, dabar, nepamirškite – jis turi kalaviją. Jis pasirodo su kalaviju savo rankoje, joja ant raudono žirgo, brenda per visų, kurie su juo nesutinka, kraują. Taigi, ar suprantate tai? Kas iš jūsų dabar supranta, ką reiškia šis Antspaudas? Gerai. Taigi, ką pasakė Jėzus? „Tie, kurie ima kalaviją, žus nuo kalavijo.“ Ar tai tiesa? Gerai.

Gerai. Šis raitelis ir visi jo karalystės pavaldiniai, kurie žudė tame amžiuje, kurie praliejo visą tą šventųjų kankinių kraują – bus nužudyti Jėzaus Kristaus kalaviju, kai Jis ateis. „Tie, kurie ima kalaviją, žus nuo kalavijo.“ Jie ėmė dogmos kalaviją ir antikristo, ir žudė milijonus tikrųjų garbintojų visais amžiais, ir kai ateis Kristus su Kalaviju (Nes tai yra Jo Žodis, kuris išeina iš Jo burnos.), Jis nužudys kiekvieną priešą, kuris ten bus prieš Jį. Ar jūs tikite tuo?
„Nužudykite priešą...“

321 Pereikime į tą vietą minutelei. Apiešikimo... Mes dabar pamatysime ar tik aš tai sakau, ar tai sako Žodis: Apiešikimo 19:11.

Ir mačiau atvirą dangų... (Amen.) ...ir štai baltas žirgas; ir ant jo sėdintis buvo vadinamas Ištikimasis ir Tikrasis, ir teisumu jis teisia bei kariauja.

Jo akys buvo... ugnies liepsna, ir ant jo galvos buvo daug karūnų; (O, broli. Suprantate, Jį jau karūnavo jo šventieji. Suprantate?) ...ir jis turėjo užrašytą vardą, kurio niekas nežinojo, tik Jis pats. (Jūs nepamirškite, kad mes... me negalime... mes to nežinome, suprantate? Kas tai yra.)

Ir jis buvo apsirengęs... (Pažiūrėkime.) ...Ir jis buvo apsirengęs rūbais, pamirkytais kraujuje; ir Jo vardas yra vadinamas... (ne tik „yra“, bet „vadinamas“.) ...Dievo Žodžiu.

Nes Jis ir Žodis yra tas pats. Suprantate? Taigi, atkreipkite dėmesį, ne Jo Vardai. Jo Vardas. Vadinamas Dievo Žodžiu. Jis žino tik vieną Vardą, jokio kito Vardo.

Ir kariuomenės... dangaus... esančios danguje, sekė paskui jį ant baltų žirgų, apsirengusios plona drobe, balta ir švaria. (Tai yra šventųjų teisumas. Suprantate?)

325 Taigi, sekite. Ką pasakė Jėzus? „Tas, kuris ima kalaviją...“ Gerai, raudonojo žirgo raitelis. Štai kur jį pasirodo. „Tas, kuris ima kalaviją...“ Nuo tada, per tuos amžius jūs galėjote nužudyti 68 milijonus jų, galbūt daugiau, bet Jėzus pasakė: „Tas, kuris ima kalviją, žus nuo jo.“ Sekite.

Ir iš jo burnos eina aštrus kalavijas...

Ketvirtame Hebrajams skyriui pasakyta: „Dievo Žodis yra aštresnis už dviašmenį kalaviją, prasiskverbiantis iki kaulų smegenų.“ Ir ką dar padaro Žodis? Jis yra širdies minčių atskyrejas. Teisingai.

...iš jo burnos eina aštrus (dviašmenis) kalavijas... aštrus kalavijas, kad jis juo suduotų tautoms; ir jis jas valdys geležine lazda; ir jis mina Visagalio Dievo įniršio ir rūstybės vyno spaustuvą.

Ir ant savo drabužio ir savo šlaunies jis turi užrašytą vardą: „KARALIŲ KARALIUS IR VIEŠPAČIŲ VIEŠPATS“.

327 Kaip apsimetėliai prieš Dievo Žodį ir dėl to, kad jie nesutinka... Ir šį dalyką šėtonas patalpino... suvienijo politines jėgas, kurias jis kartu laikė ir sukūrė bažnyčią, kuri išplito į kiekvieną šalį. Ir jis nužudė milijonų milijonus (po to, kai peršoko nuo šio balto žirgo ir jojo toliau), ir jis paėmė savo kalaviją ir išjojo. Bet Dievas, kad per tą patį dalyką, kurį jis

iškreipė... ar bandė... melagingą mokymą... Tas pats Žodis pakils jėgoje, išeidamas iš Jėzaus Kristaus lūpų ir tai nužudys jį ir visus prieš jį. Amen.

Štai Antrasis Antspaudas. Ar jūs mylite Jį? O, tai bent. Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Tebūna garbė Dievui.

329 Jei visi šie apreiškimai ir regėjimai ir viskas tiksliai pataikė [...] taikinį... Ir kas iš jūsų tai žinote, pakelkite savo ranką. Šimtai, visų čia rankos iškeltos. Teisingai. Tebus taip. Nepamirškite, yra taip.

O, drauge, ateik prie šaltinio pilno Emanuelio Kraujo. Į kurį pasinėrė nusidėjėliai, kad netektų visų kaltės dėmių.

Ateikite, tikėkite Juo, jei dar nesate... Nerizikuok. Ne.. ne.. Jeigu tavo gyvenime yra kažkas, drauge, mes esame čia... Kažkas turi įvykti. Aš nežinau kodėl. Aš nežinau kada. Aš žinau, kad įvyks, bet aš nežinau kada tai įvyks. Bet tai privalo įvykti, nes būtent dabar Jis tai apreiškia. Jis nedaro nieko, jei Jis to neapreiškia (Amoso 3). Iš pradžių Jis tai padaro žinoma ir Jis pažadėjo, kad šie dalykai pasirodys paskutiniuosiuose dienomis, ir septintame bažnyčios periode, jo pabaigoje, kai pasiuntinys bus atėjęs, tai bus tada.

332 Tai bus apreikšta. Tie nuplėšti Antspaudai bus apreikšti. Ir štai jie yra. Taigi, tai yra Viešpaties Varde. Tikėk tu, drauge. Taip, pone. Išeikite iš Babilono. Prieš užbaigdamas noriu šį tą pasakyti, nes aš turiu... Nes matau, kad dar tik devynios trisdešimt. Dabar pats tas laikas.

Bilis ir aš, kai išlipome iš lėktuvo Indijoje, mūsų paskutinėje kelionėje ten, aš žiūrėjau [...] laikraštį, kurį jie atnešė, buvo užrašyta anglų kalba. Ir ten buvo užrašyta: „Žemės drebėjimas turėtų būti pasibaigęs. Paukščiai sugrįžta,“ – po to buvo smulkesnė informacija. Jie... Ten įvyko keistas dalykas.

334 Indijoje nėra pintų tvorų, kokias mes turime. Jie surenka akmenis ir iš jų stato sau tvoras ir daug jų namų yra pastatyti iš akmenų, tiesiog sukrauna juos ten. Ir ten visur yra šilta, o, visur šalia Indijos, nebent, jei esi aukštai kalnuose. Ir visoje Kalkutoje ir panašiai, žmonės tiesiog guli ant gatvių, mirtinai išbadėję ir panašiai.

Dabar... taigi, ir jie stato savo namus ir bokštus šalia savo namų. Jie aptveria tvora štai taip, savo namo pašonėje, pastato bokštą namui, ir galbūt bokštą... vietoje, kurioje turi savo šulinį, jie iškasa jį savo galvijams ir panašiai, po to aplink aptveria tvoromis.

336 Ir visiškai staiga kažkas pradėjo vykti. Maži paukšteliai, žinote, sulenda tarp tų akmenų ir jie renčia savo lizdus, ir augina savo mažuosius. Ir kažkas pradėjo vykti. Kasdien, kai pasidaro karšta, visi galvijai susiburs aplink ir stovės tų sienų šešėlyje, laikysis vėsoje. Ir visi maži paukšteliai gyvena tokiose vietose. Ir visiškai staiga, visi tie maži paukšteliai, dėl kažkokios nežinomos priežasties... (Taigi, jūs žinote, ką mes minėjome kažkurią dieną apie mažus paukštelių. Suprantate?) Dėl kažkokios nežinomos priežasties

jie išskrido. Ir jie išskrido, ir nesugrįžo į savo lizdus. Jie išskrido į laukus ir tupėjo medžiuose, kur tik galėjo, ant pačios žemės.

Galvijai laikėsi tolumoje. Avys laikėsi tolumoje. Jie pasiliko būtent laukuose ir prisiglaudė vienas prie kito. Teisingas poelgis. Jie žinojo, kad kažkas turės įvykti. Tuomet visiškai staiga įvyko žemės drebėjimas ir sugriovė sienas, sugriovė tvorą ir visą kita.

Po to mažieji paukšteliai pradėjo grįžti. Negrįžo tris ar keturias dienas, po to pradėjo grįžti. Jie pasakė: „Na, žemės drebėjimai dabar turėtų būti pasibaigę. Paukščiai sugrįžta.“

342 Kodėl? Ar jūs tikite, kad tas pats Dievas, kuris galėjo suvartyti tuos paukščius ir galvijus, ir avis Nojaus dienomis į arką, Jis vis dar yra tas pats Dievas, kuris gali priversti juos nuskrasti į saugią vietą? Ar tai tiesa?

Taigi, leiskite man šį tą pasakyti, broliai. Kažkas turės įvykti ir visos šitos didelės, senosios bažnytinės sienos sugrius ir pradings ir, sutikite, nes tai įvyks taip užtikrintai kaip kad aš čia stoviu. Yra tas žvėries atvaizdas, taip užtikrintai kaip kad aš čia stoviu, ir ši tauta jį priėmė pagal Viešpaties Žodį.

Paklauskite, kai pajausite tą nežymų keistą jausmą – bėkite nuo tų sienų. Pasitraukite, jūs ten mirsite. Nedarykite to. Išeikite iš to. Pasitraukite nuo visų tokių dalykų. Bėkite į saugumą kaip tik galėdami greičiau. Prašykite Dievo pasigailėjimo.

Nepriimkite tiesiog kažkokio: „Na, mano mama buvo metodistė, todėl aš manau, kad ir aš toks tapsiu.“ „Mano tėtis buvo baptistas, ir aš būsiu.“ Nedarykite to. Ne... nerizikuokite. Man nesvarbu kaip paprastai ir nuolankiai tai atrodo. Tai yra Viešpaties Žodis. Bėkite pas Jėzų Kristų kaip galėdami greičiausiai ir pasilikite ten, kol Dievas pripildys jus Savo Šventąja Dvasia, nes artėja valanda, kai jūs Jos ieškosite, o Jos ten nebus. Todėl būkite užtikrinti, kad tai padarytumėte.

346 Palenkime savo galvas akimirkai. Dangiškasis Tėve, o, kartais aš, Viešpatie, stoviu čia ir aš drebu. Aš galvoju apie tą siaubingą valandą, kuri artėja ir aš... To neįmanoma sustabdyti. Yra išpranašauta, kad tai ateis. Taigi, aš galvojau, kodėl žmonės neateina... ir... ir paklauskite... ir kodėl jie neateina ir nepriima to? Bet žinoma, aš žinau, kad... kad Tu... Tu pasakei, kad jie neateis, todėl jie neateina. Bet yra tie, kurių vardai yra įrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje ir kai šie Antspaudai yra atverti, jie ten mato savo vardą, ir Šventoji Dvasia jiems kalba. Jie ateina.

Jūs negalite jų sulaukyti. Niekas negali: niekas. Jie vistiek ateina, nes Tu juos vedi taip, kaip Tu vedei tuos mažus paukštelių ir avis, ir galvijus. Tu esi Dievas. Tie gyvūnai turi tam tikrus instinktus, dėl kurių žino, kad jie privalo pasitraukti...

Jeigu instinktas galėjo įspėti gyvūną pabėgti nuo pavojaus, ką turėtų padaryti Šventoji Dvasia bažnyčiai, kuri tvirtina esanti Ją pripildyta? Dieve, būk mums gailestingas. Atleisk mums visiems, Viešpatie, už mūsų nusizengimus. Mes nenorime stovėti čia prie šios sakyklos ir leisti šiems žmonėms stovėti prie sienų, ir jiems skauda galūnes, ir po to tiesiog išsiskirstyti ir pasakyti: „Na, tai skamba labai gerai.“

348 Viešpatie, mes norime kažką dėl to padaryti. Mes... mes norime, kad Tu iširtum mūsų širdį ir jeigu joje yra kažkas negerai, Viešpatie, atverk mums dabar. Prašau, neleisk mums ateiti tą valandą, kai jau bus per vėlu. Ištirk mane, išmėgink mane, Viešpatie. Čia, aš čia stoviu iš Dievo malonės matau kaip šie Antspaudai yra nuplėšiami ir ateinu pasakyti žmonėms, kai prieš savaites Tu išpranašavai, kad tai įvyks tokiu būdu. O dabar, Tėve, štai tai yra tiesiog priešais mus.

Dabar, Tėve, išmėgink mane. Ištirk mane. Ištirk mane mano širdyje. Viešpatie, mes ne... mes... mes norime, kad Tu pažvelgtum į mūsų gyvenimus. Ir jeigu juose yra kažkas, kas yra neteisinga, tiesiog prakalbėk mums apie tai, Viešpatie. Mes norime tai ištaisyti, dabar pat, dabar pat, kol yra Krauju pripildytas šaltinis, kol yra... Baliklis, kuris gali apvalyti mūsų nuodėmes ir netikėjimą. Mes norime panardinti mūsų sielas giliau to, visą mūsų netikėjimą...

351 Dieve, padėk mūsų netikėjimui. Patrauk tai nuo mūsų, Viešpatie. Mes norime priimti paėmimo malonę. Mes norime pajėgti, kai tas paslaptingas griautinis ten sugriaudęs ir Bažnyčia bus paimta, mes norime būti pasiruošę tai priimti, Viešpatie. Suteik tai. Išmėgink mus, Viešpatie, Tavo Žodžiu. Leisk mums į Tai pažiūrėti ir jeigu mes matome, kad suklypome...

Jeigu čia yra tokių, kurie, Viešpatie, kurie buvo pakrikštyti titulais, nieko nežinodami apie tikrą krikštą, tegul aš būsiu toks ištikimas kaip Paulius, kai jis praėjo per aukštutinę Efezo pakrantę ir jis rado mokinius šaukiančius ir rėkiančius, ir turinčius šlovingą laiką. Jis pasakė jiems: „Ar jūs gavote Šventąją Dvasią, kai įtikėjote?“ Jie net nežinojo, kad tokia yra. Jis pasakė: „Tuomet į ką jus buvote pakrikštyti?“ Ir juos pakrikštijo tas šlovingas, šventas pranašas, tačiau jie krikštijo tik atgailai. Tada jie buvo iš naujo pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu. Ir Paulius liepė jiems būti dar kartą pakrikštytiems.

354 Viešpatie, Tavo Žodžio Šviesoje, aš liepiu kiekvienam žmogui, kuris nėra pakrikštytas Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu, skubėti greitai į vandenį, kol turi galimybę. Jūs, kurie nebuvote pripildyti Šventąja Dvasia, aš liepiu jums Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu. Parklupkite ant kelių ir nesikelkite, kol Šventoji Dvasia visiškai jus pašventins ir pripildys jus Savo meile ir gerumu, kol jūsų siela bus tokia patenkinta Dievo Akivaizdoje, kad jūsų visas troškimas bus tarnauti Jam ir gyventi dėl Jo, ir veikti su Juo visą jūsų likusį gyvenimą. Suteik tai, aš meldžiu. Kad Dievas jums suteiktų šią atsakomybę, Jėzaus Kristaus Vardu.

Aš myliu Jį, Aš myliu Jį.

Nes Jis pirmas mane pamilo. (Ar jūs tikrai Jį mylite? Dabar iškelkite savo rankas.)

Ir išpirko mano išgelbėjimą

Ant Kalvarijos medžio.

357 [Brolis Branhamas pradeda niūniuoti „Aš myliu Jį.“ – Red.] Jei čia yra sėdinčių, kurie šį vakarą jaučią poreikį, jaučia, kad turi būti pakrikštyti, ar jiems reikia krikšto Šventąja Dvasia... Jūs žinote savo poreikį. Jis buvo jums apreikštas ir jūs norite būti prisiminti maldoje. Nėra nei vieno iš mūsų galinčio jums tai duoti, mes tik galime jus pakrikštyti. Bet vienintelio dalyko, kurio negalime jums duoti, tai Šventosios Dvasios. Tik vienas Dievas tai padaro, bet jūs

pajautėte savo poreikį, kad Dievas kalba jūsų širdžiai, kad jums To reikia. Ir jūs norite, kad mes jus prisimintume, ar galite atsistoti, kad mes galėtume žinoti... žinoti, kas jūs esate? Telaimina jus Dievas. Telaimina jus Viešpats.

Spėju, kad čia yra apie šimtas penkiasdešimt, galbūt, čia stovinčių, arba galbūt tiek... jei galėčiau visus pamatyti. Aš nežinau, kas yra patalpose ir aplink pastatą lauke, laikančių iškeltas rankas, ir panašiai, bet jūs turite poreikį, taigi, pasimelskime.

359 Taigi, jūs, kurie matote šiuos žmones, stovinčius šalia jūsų ir jie stovi kaip liudininkai prieš Kristų: „Man... man... man reikia Tavęs, Viešpatie. Man reikia Tavęs. Aš... aš viliuosi, kad aš... aš esu vienas iš tų, kurie ši vakarą atras savo vardą po tuo antspaudu, kuris buvo įrašytas nuo pasaulio sukūrimo. kažkas palietė mano širdį ir aš stoviu, Viešpatie, ar tai aš? Ar Tu šauki mane? Aš noriu, kad Tu apreikštum man mano ten esantį vardą. Pripildyk mane ir užantspauduok mane Savo viduje per Šventąją Dvasią.“ Jūs, kurie jau buvote užantspauduoti, aš noriu, kad jūs atsistotumėte, atsisukite į juos ir uždėkite ant jų savo rankas, kad už juos pasimelstumėte. Taigi, būkite nepermaldajamai nuoširdūs.

360 Dangiškasis Tėve, Viešpaties Jėzaus Vardu, tegul didi Šventoji Dvasia judės virš šios auditorijos kaip galingas vėjas ir nužengs čia ant kiekvienos širdies, Viešpatie, ir pasiųsk Šventosios Dvasios krikštą ant šių žmonių. Ir ten laukia vanduo... Petru dar sakant tuos žodžius, Šventoji Dvasia nužengė ant tų, kurie girdėjo Žodį, jie visi buvo pripildyti Šventąja Dvasia...

[Visi susirinkusieji toliau meldžiasi – Red.]